

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง
จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7

พันตำรวจโท เฉลียว โมริย์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2567

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง
จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7

พันตำรวจโท เฉลียว โมรีย์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2567

WORK EFFICIENCY OF POLICE OFFICER IN PHU WIANG DISTRICT,
KHON KAEN PROVINCE ACCORDING TO THE SEVEN
APARIHANIYADHAMMA PRINCIPLES

POL.LT.COL. CHALIAO MOREE

A THEMATIC PEPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THEREQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL SCIENCE
PROGRAM IN BUDHISTIC LOCAL GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

2024

บทคัดย่อ

หัวข้อสารนิพนธ์	: ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภินิหารธรรม 7
ชื่อนักศึกษา	: พันตำรวจโท เฉลียว โมริย์
ชื่อปริญญา	: รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: การปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์
ปีพุทธศักราช	: 2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	: พระมหาวิรุฬ วิโรจน์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภินิหารธรรม 7 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภินิหารธรรม 7 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภินิหารธรรม 7 โดยวิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน คือ ประชาชนในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรอิสระตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามี ความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ (Least Significant Difference : LSD) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า :

1. ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภินิหารธรรม 7 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภินิหารธรรม 7 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน

เขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอธิปไตย 7 โดยภาพรวมที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอธิปไตย 7 พบว่า ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุมอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อพูดคุยกันหรือ ร้องมาคือเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนควรปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ตำรวจควรปฏิบัติงานตามเวลาราชการ

ABSTRACT

Thematic Topic : Work Efficiency of Police Officer in Phu Wiang District, Khon Kaen Province According to the Seven Aparihaniyadhamma Principles

Student's Name : Pol.Lt.Col. Chaliao Moree

Degree Sought : Master of Political Science

Program : Local Government According to Buddhist Principles

Anno Domini : 2024

Advisor : Phramaha Wiruth Wirojano, Asst. Prof. Dr.

This thematic paper has the following objectives: 1) to study the investigate the effectiveness of police officers' performance in the Phu Wiang District, Khon Kaen Province, according to the seven principles of Aparihaniyadhamma; 2) to study the compare police officers' performance levels based on gender, age, education, occupation, and average monthly income; and 3) to study the provide recommendations for enhancing the effectiveness of police officers in Phu Wiang District, Khon Kaen, in line with the seven principles of Aparihaniyadhamma. Data were collected from a sample group of 400 individuals, who are residents of Phu Wiang District, Khon Kaen Province. The research employed a questionnaire as the primary data collection tool. Data analysis was conducted using a statistical software package for social sciences research. The statistical methods used included frequency, percentage, mean, standard deviation, and F-test through one-way ANOVA for independent variables with three or more groups. When significant differences were found, pairwise comparisons were conducted using the Least Significant Difference (LSD) method, with a statistical significance level set at 0.05.

The results of research were found that:

1. Overall, the effectiveness of police officers in Phu Wiang District according to the seven principles of Aparihaniyadhamma was high.

2. In comparing the effectiveness of police officers by personal factors (gender, age, occupation, education level, and average monthly income), it was found that occupation and average monthly income were statistically significant at the 0.05 level.

3. Recommendations for improving police officers' performance in Phu Wiang District include involving the public in monthly meetings to discuss and consult, ensuring all police officers adhere to supervisors' guidance, and following official working hours.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือ และความกรุณาจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณสถาบัน องค์กร และบุคคลที่ได้ให้ความช่วยเหลือดังต่อไปนี้ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนสามารถนำความรู้มาเขียนวิจัยนี้ได้และกรุณาชี้แนะแนวทางในการศึกษาค้นคว้า

ขอขอบคุณคณะกรรมการ ประธานหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต และผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ช่วยชี้แนะ คอยแนะนำให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับงานวิจัยเพื่อให้งานวิจัยเรื่องนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ พระมหาวิรุฬ วิโรจโน, ผศ.ดร. ที่ได้กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ให้ความเมตตา ตลอดถึงอาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยการเติมเต็มส่วนที่ขาด และคอยให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา ทุกท่านที่กล่าวมาได้เสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา แนะนำองค์ความรู้ ให้บริการ และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของงานวิจัยฉบับนี้จนแล้วเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณประชาชนในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยเรื่องนี้คงจะมีประโยชน์ต่อสถานitäารวจภูธรภูเวียง จังหวัดขอนแก่น พร้อมกันนี้คงจะเป็นพื้นฐานแห่งความคิดในการทำวิจัยในคราวต่อไปอีกด้วย

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ ครูอาจารย์ ตลอดจนทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามไว้ในที่นี้ แต่ได้มีส่วนช่วยส่งเสริมให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีทุกประการ

ผู้วิจัย

พันตำรวจโท เฉลียว โมรีย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญรูปภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดประสิทธิภาพการทำงาน.....	6
2.2.1 ความหมายของประสิทธิภาพ.....	6
2.2.2 องค์ประกอบของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน.....	9
2.2 หลักอปรหานิยธรรม.....	9
2.2.1 ความหมายของหลักอปรหานิยธรรม.....	9
2.2.2 ความเป็นมาของหลักอปรหานิยธรรม.....	10
2.2.3 หลักการสาระสำคัญของหลักอปรหานิยธรรม.....	11
2.3 ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ.....	17
2.3.1 จริยธรรมของตำรวจ.....	17
2.3.2 จรรยาบรรณของตำรวจ.....	21
2.4 พื้นที่ในการวิจัย.....	23
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	27

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
	3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
	3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	30
	3.3 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	30
	3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ.....	30
	3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ.....	30
	3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
	3.5 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	32
	3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
	3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล.....	34
	3.8 การวัดค่าตัวแปร.....	34
	3.9 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	36
	3.10 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
	4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง.....	37
	4.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอ เวียง จังหวัดขอนแก่น.....	39
	4.3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอ เวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอุปทานิยธรรม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
	4.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขต อำเภอเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอุปทานิยธรรม.....	51
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	53
	5.1 สรุปผลการวิจัย.....	53
	5.2 อภิปรายผล.....	54
	5.3 ข้อเสนอแนะ.....	56
	5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.....	56
	5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ.....	56
	5.3.3 ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	56

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก.....	61
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	62
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	64
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	68
ภาคผนวก ง แบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	71
ภาคผนวก จ แบบสอบถาม ค่า IOC และค่าความเชื่อมั่น.....	78
ประวัติผู้วิจัย.....	86

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1.1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	37
ตารางที่ 4.1.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	38
ตารางที่ 4.1.3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	38
ตารางที่ 4.1.4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	38
ตารางที่ 4.1.5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	39
ตารางที่ 4.2.1 ระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ด้านคุณภาพงาน โดยรวมทั้ง 3 ด้าน.....	39
ตารางที่ 4.2.2 ระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ด้านคุณภาพงาน.....	40
ตารางที่ 4.2.3 ระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ด้านปริมาณงาน.....	41
ตารางที่ 4.2.4 ระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ด้านระยะเวลาดำเนินการ.....	42
ตารางที่ 4.3.1 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามเพศ.....	43
ตารางที่ 4.3.2 ผลการเปรียบเทียบการมี ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามอายุ	44
ตารางที่ 4.3.3 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามอายุ โดยแยกเป็นรายด้าน.....	45
ตารางที่ 4.3.4 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามกลุ่มอาชีพ.....	46
ตารางที่ 4.3.5 แสดงค่าเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามระดับการศึกษา.....	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.3.6 ผลการเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเขตอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	47
ตารางที่ 4.3.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	48
ตารางที่ 4.3.8 ผลการเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายคู่.....	49
ตารางที่ 4.3.9 ผลการเปรียบเทียบการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 รวมทุกด้านจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นรายคู่.....	50
ตารางที่ 4.3.8 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7.....	51
ตารางที่ 4.4.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7.....	51

สารบัญรูปร่าง

	หน้า
แผนภูมิที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย.....	28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตำรวจเป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคม เพราะตำรวจ มีหน้าที่ตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อย และปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายเป็นผู้ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงในการดูแลคุ้มครองให้เกิดความสงบสุขแก่พลเมืองของประเทศ อาชีพตำรวจเป็นงานที่เสียสละเพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และประชาชนตำรวจในประเทศไทย คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าพนักงานที่สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง มีฐานะเป็นกรม และอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี ตำรวจ นั้นจึงเป็นอาชีพที่มีเกียรติมีศักดิ์ศรี (ภาคิน สีสุวรรณ, 2560) ซึ่งเป็นโครงสร้างองค์กรแบบบริหารราชการโดยส่วนกลางมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และด้วยบทบาทหน้าที่ดังกล่าวสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมักถูกคาดหวังจากประชาชนว่าต้องอำนวยความยุติธรรมและสร้างความสันติสุขในสังคมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ปัจจุบันสังคมไทยกำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านวิถีชีวิต อีกทั้งผู้คนยังให้ความสนใจกับวัตถุนิยมมากขึ้น ทำให้ห่างไกลจากหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา แม้ว่าจะเป็นศาสนาประจำชาติคนในสังคมไทยก็ไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ทำให้สังคมไทยเสื่อมจากศีลธรรมอันดีงาม ประชาชนห่างไกลจากวัด พระสงฆ์ วัดและคณะสงฆ์ ไม่สามารถดำเนินการด้านรักษาความเรียบร้อยให้ดีขึ้นได้ดังเช่นในอดีตที่ผ่านมา จึงกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ (พระมหาพวงศกร ฐิตญาโณ (มะลิลา) และคณะ, 2564) จึงเป็นหน้าที่ของตำรวจที่เข้ามาดูแลความสงบเรียบร้อยของสังคม ในยุคสมัยที่คนในสังคมเริ่มห่างไกลจากวัด

จากความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำให้ตำรวจไทยไม่เพียงแต่ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความชอบธรรมและสุจริต แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังต้องพัฒนาองค์กรและเจ้าหน้าที่ตำรวจในองค์กรอีกด้วย ซึ่งพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่มีคนนับถือจำนวนมาก มีหลักธรรมคำสอนที่เป็นสากลและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก พระพุทธศาสนามีหลักธรรมคำสอนที่เน้นการพัฒนาตนเองและการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของเหตุผลและความถูกต้อง ด้วยการละความชั่ว ประพฤติแต่ความดี และทำจิตใจให้บริสุทธิ์ผ่องใส หลายคำสอนนอกจากจะนำมาปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเองได้แล้ว ยังสามารถนำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อีกด้วย

การนำหลักธรรมของพุทธศาสนามาใช้ภายในองค์กรถือเป็นวิธีพัฒนาองค์กรและเจ้าหน้าที่ตำรวจในองค์กรอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลให้องค์กรมีประสิทธิภาพการทำงานที่ดีขึ้น หลักธรรมที่สอดคล้องกับการทำงานเพื่อให้ประสิทธิภาพการทำงานดีขึ้นตรง คือ อปริหานิยธรรม เป็นหลักธรรมสำหรับใช้ในการปกครอง เพื่อป้องกันมิให้บริหารหมู่คณะเสื่อมถอยแต่กลับเสริมให้เจริญ สามารถนำไปใช้ทั้งหมู่ชนและผู้บริหารบ้านเมือง ยึดเป็นหลักในการปกครอง โดยปฏิบัติตามหลักการร่วมรับผิดชอบที่จะช่วยป้องกันความเสื่อม นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง อปริหานิยธรรม 7 (พระไตรปิฎกภาษาไทย, 2539) ประกอบด้วย 1) หมั่นประชุมกันเนื่องนิตย์ 2) พร้อมเพรียงกันประชุม 3) ไม่บัญญัติสิ่งที่มีได้บัญญัติไว้ ไม่ล้มล้างสิ่งที่บัญญัติไว้ 4) เคารพผู้อาวุโส 5) คุ่มครองสตรี 6) เคารพปุชนียสถาน และปุชนียวัตถุ 7) ให้ความดูแลเอาใจใส่ต่อท่านผู้มาเยือน ดังนั้น คุณธรรมแต่ละข้อเป็นเหตุให้เกิดความสามัคคีใน หมู่คณะ ส่งเสริมคุณภาพในการบริหารปกครอง และทำให้เกิดความสุขความเจริญในหลาย ๆ ด้าน (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), 2554)

สถานีตำรวจภูธรเวียง จังหวัดขอนแก่น เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเวียงนอกจากจะปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบในเขตอำเภอภูเวียงแล้ว ยังมีนโยบายของ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเวียง “คนสำราญ งานสำเร็จ ถ้างานไม่สำเร็จ คนจะไม่สำราญ” ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อเชื่อมความสามัคคีของเจ้าหน้าที่ตำรวจภายในสังกัด และมีการมอบรางวัลให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ดีเด่น เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจตามโครงการ “ทำดี มีรางวัล” ซึ่งจากการดำเนินงานที่ให้ความสำคัญกับคนในองค์กรก่อนเป็นอันดับแรก ทำให้การพัฒนาองค์กรเป็นเรื่องที่ทำได้ง่ายเมื่อคนในองค์กรมีความสุขในการทำงานและมีใจรักในวิชาชีพของตน อีกทั้งสถานีตำรวจภูธรเวียงเป็นองค์กรที่สามารถจะนำหลักธรรมมาใช้ภายในองค์กรร่วมกับนโยบายหรือโครงการต่าง ๆ ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น แม้คนในสังคมไทยจะห่างไกลจากวัดและหลักธรรมคำสอนมากขึ้น แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องไม่เป็นองค์กรที่ไม่ไหลตามกระแสสังคม เพราะต้องมีการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการทำงานของคนในองค์กรตลอดเวลา เนื่องจากมีบทบาทและหน้าที่ในการดูแลความสงบเรียบร้อย และคอยดูแลให้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในกฎหมายบ้านเมือง การนำหลักธรรมมาใช้กับองค์กรถือเป็นวิธีการที่ส่งผลดีต่อองค์กรแล้ว ยังส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติอีกด้วย ซึ่งหลักธรรมที่ตรงกับพัฒนาองค์กรมากที่สุดคือ อปริหานิยธรรม เนื่องจากเป็นหลักธรรมที่เป็นแนวทางในการนำมาใช้ในการบริหารปกครอง ซึ่งจะทำให้องค์กรมีความเจริญมั่นคง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอปริหานิยธรรม 7 ว่าหากมีการนำหลักอปริหานิยธรรมมาใช้ในการปกครององค์กรแล้วนั้น ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเวียง

จะไปในทิศทางใด เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาประสิทธิภาพการงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในเขต อำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น และทราบแนวทางปฏิบัติ ทราบถึงปัญหา และข้อเสนอแนะ ในการนำ อปปรยานิยธรรม 7 ประการ มาใช้ในการปกครององค์กร ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนา บุคลากรในองค์กรอื่น ๆ ในสังคมไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักกอปรยานิยธรรม 7

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักกอปรยานิยธรรม 7 จำแนก เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.2.3 เพื่อเสนอแนะประสิทธิภาพการงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักกอปรยานิยธรรม 7

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 เพศแตกต่างกัน มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามหลักกอปรยานิยธรรม 7 แตกต่างกัน

1.3.2 อายุแตกต่างกัน มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามหลักกอปรยานิยธรรม 7 แตกต่างกัน

1.3.3 อาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามหลักกอปรยานิยธรรม 7 แตกต่างกัน

1.3.4 ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามหลักกอปรยานิยธรรม 7 แตกต่างกัน

1.3.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามหลักกอปรยานิยธรรม 7 แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงเอกสารและเชิงคุณภาพ โดยมีขอบเขตขั้นตอนในการศึกษาด้านเนื้อหา ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตเนื้อหา

2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักกอปรยานิยธรรม 7 ได้แก่ แนวคิดแนวคิดประสิทธิภาพ

หลักอภิปธานิยธรรม,ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ, พื้นที่การวิจัย, งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

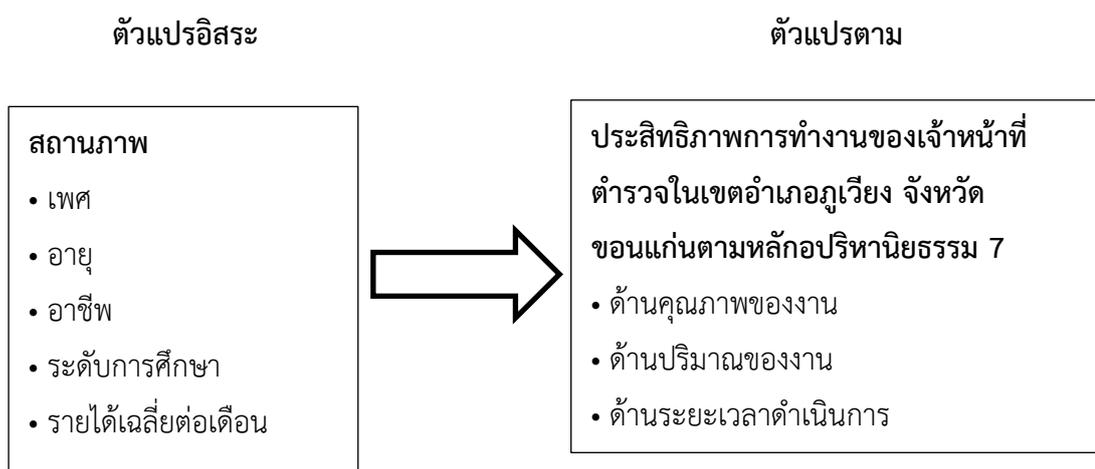
1.4.2 ขอบเขตประชากร

ผู้วิจัยได้เลือกประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ที่มีอายุ ระหว่าง 20-59 ปี จำนวน 42,980 คน โดยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 400 คน

1.4.3 ขอบเขตพื้นที่

ผู้วิจัยใช้ขอบเขตพื้นที่ คือ อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิปธานิยธรรม 7

1.6.2 ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิปธานิยธรรม 7

1.6.3 ทำให้ทราบผลเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิปธานิยธรรม 7 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.6.4 ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิปธานิยธรรม 7

1.7 นิชยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่สำคัญไว้ ดังต่อไปนี้

1.7.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจ หมายถึง บุคคลที่รับราชการตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานีตำรวจภูธรภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

1.7.2 ประสิทธิภาพการทำงาน หมายถึง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน 4 ประการ คือ คุณภาพของงานที่ดี ปริมาณงานตามที่คาดหวัง เวลาในการดำเนินงานที่เหมาะสม ค่าใช้จ่ายที่คุ้มค่า ระดับการบริการ ประสิทธิภาพด้านต้นทุน การใช้ทรัพยากร ความปลอดภัย และอัตราการหมุนเวียนของวัสดุ ประกอบด้วย ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณของงาน และด้านระยะเวลาดำเนินการ

1.7.3 หลักอปรินายธรรม หมายถึง หลักธรรมที่ตั้งแห่งความไม่เสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญ อปรินายธรรมมี 7 ประการ ได้แก่ 1. หมั่นประชุมกันเนื่องนิตย์ เป็นการประชุมพบปะปรึกษาหารือกิจการงานต่าง ๆ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกันโดยสม่ำเสมอ 2. พร้อมเพรียงกันประชุม เลิกประชุม และทำกิจกรรมร่วมกันเป็นการประชุม และการทำกิจกรรมทั้งหลายที่พึงกระทำร่วมกันหรือพร้อมเพรียงกันลุกขึ้นป้องกันบ้านเมือง 3. ไม่บัญญัติหรือลั้มเลิกข้อบัญญัติต่าง ๆ เป็นการไม่เพิกถอน ไม่เพิ่มเติมไม่ละเมิดหรือวางข้อกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อันมิได้ตกลงบัญญัติไว้และไม่เหยียบย่ำลั้มล้างสิ่งที่ตกลงวางบัญญัติไว้แล้วถือปฏิบัติมันอยู่ในบทบัญญัติใหญ่ที่วางไว้เป็นธรรมนุญ 4. ให้ความเคารพและรับฟังความคิดเห็นของผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่เป็นผู้มีประสบการณ์ยาวนานดังนั้นเราต้องให้เกียรติ ให้ความเคารพนับถือและรับฟังความคิดเห็นของท่านในฐานะที่เป็นผู้รู้และมีประสบการณ์มามาก 5. ไม่ข่มเหงสตรีเป็นการให้เกียรติและคุ้มครองสตรี มิให้มีการกดขี่ข่มเหงรังแก 6. ให้ความเคารพต่อสถานที่ บุคลากรในองค์กร จักต้องให้ความเคารพ นับถือ ให้เกียรติสถานที่ การแต่งกายที่ถูกกาลเทศะ การแสดงออกอย่างสุภาพชน เป็นจิตใต้สำนึกของปวงชนที่จะต้องปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ราชการ โรงเรียน วัด และอารามหลวง การประพฤติปฏิบัติตามจารีตของสถานที่นั้น ๆ ไม่หลบหลู่ 7. ให้ความดูแลเอาใจใส่ต่อท่านผู้มาเยือน หากมีผู้มาเยี่ยมเยียนองค์กร ผู้บริหารและบุคลากร จะให้การต้อนรับและดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีด้วยความจริงใจ ซึ่งเป็นมารยาทที่ดีงามที่จะต้องประพฤติปฏิบัติ เพราะผู้มาเยือนถือว่าเป็นบุคคลสำคัญ การต้อนรับอย่างสุภาพชน เป็นหน้าที่ที่องค์กรจะต้องดูแลเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือต่อผู้มาเยือน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดประสิทธิภาพการทำงาน
- 2.2 หลักการบริหารนิยธรรม
- 2.3 ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ
- 2.4 พื้นที่ในการวิจัย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิดประสิทธิภาพการทำงาน

2.2.1 ความหมายของประสิทธิภาพ

แนวคิดต่าง ๆ ที่กล่าวถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมักจะมีการกล่าวถึงผลการปฏิบัติงาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องเดียวกันกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน กล่าวคือเมื่อมีผลการปฏิบัติงานดี ก็ถือว่ามีประสิทธิภาพในการทำงานสูง ถ้าผลการปฏิบัติงานไม่ดี ก็ถือว่ามีประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ สำหรับความหมายที่กล่าวประสิทธิภาพนั้นได้มีนักวิชาการต่าง ๆ ให้ความหมายไว้ ดังนี้

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (อ้างถึงใน พรรณพิลาศ สมศรี, 2546) ได้กล่าวไว้ว่า เราจะต้องยอมรับว่าเงินเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงานทุกอย่าง แต่คนเป็นปัจจัยสำคัญกว่าเงินและการบริหารหรือตัดการใด ๆ ก็ตามปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะทำให้การบริหารมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลคือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการบริหารนั้น

ซุบ กาญจนประภากร (อ้างถึงใน พรรณพิลาศ สมศรี, 2546) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพในเชิงบริหารงานในระบบราชการและคำนึงถึงปัจจัยด้านความพึงพอใจ กล่าวคือ ประสิทธิภาพเป็นแนวคิดหรือความปรารถนาในการบริหารงานในระบอบประชาธิปไตย ในอันที่จะให้การบริหารราชการได้ผลสูงสุดคุ้มกับการที่ได้จ่ายเงินภาษีอากรในการบริหารงานของประเทศ และจะต้องก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ประชาชน

ติน ปรัชญาพฤทธิ (อ้างถึงใน พระมหาจันเทิม มะเตือ, 2546) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิภาพ (Efficiency) ไว้ในหนังสือ ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์ว่า หมายถึง การสนับสนุนให้มีวิธีการบริหารที่จะได้รับผลมากที่สุด โดยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด นั่นก็คือ การลดค่าใช้จ่ายด้านวัตถุ และบุคลากร ลงในขณะที่พยายามเพิ่มความแน่นอนตรงความเร็ว และความราบเรียบของการบริหารให้มากขึ้น

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักขิตานนท์ และสมชาย หิรัญกิตติ (อ้างถึงใน พระมหาจันเทิม มะเตือ, 2546) ได้ให้ความหมายไว้ในหนังสือศัพท์การบริหารว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) มีหลากหลายความหมาย คือ

- 1) ความหมายในการผลิตผลลัพธ์ที่ต้องการด้วยการใช้พลังงาน เวลา วัสดุ หรือปัจจัยอื่น ๆ ต่ำที่สุด
- 2) ความสัมพันธ์ระหว่างที่ปัจจัยที่นำเข้า (input) และผลที่ออกมา (output) เพื่อสร้างให้เกิดต้นทุนสำหรับทรัพยากรต่ำที่สุด
- 3) ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

สมยศ นาวิการ (อ้างถึงใน พระมหาจันเทิม มะเตือ, 2546) ได้กล่าวถึงแนวความคิดที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในองค์การ คือ

- 1) กลยุทธ์ (Strategy) กลยุทธ์เกี่ยวกับการกำหนดภารกิจการพัฒนาจุดอ่อน จุดแข็งในองค์การ โอกาส และอุปสรรคภายนอก
- 2) โครงสร้าง (Structure) โครงสร้างขององค์กรที่มีความเหมาะสมจะช่วยให้การปฏิบัติงาน
- 3) ระบบ (System) ระบบขององค์กรที่จะบรรลุเป้าหมายแบบ (Style) ของการบริหารของผู้บริหาร เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร
- 4) บุคลากร (Staff) ผู้ร่วมองค์กร
- 5) ความสามารถ (Skill)
- 6) ค่านิยม (Share Values) ค่านิยมของคนในองค์กร

อารีนา พิชัยวัฒน์ (อ้างถึงใน นวพรรณ มังคละพลัง, 2546) ได้ให้ความหมายประสิทธิภาพไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลของเจ้าหน้าที่ที่สามารถปฏิบัติงานตามโครงการที่ทางราชการกำหนดไว้ และได้กล่าวถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในเชิงสังคมศาสตร์หรือประสิทธิภาพในการทำงานของแต่ละบุคคลปัจจัยนำเข้าได้แก่ ความพยายาม ความพร้อม ความสามารถ ความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติ โดยเปรียบเทียบกับความพึงพอใจของผู้รับบริการหรือการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ประสิทธิภาพขององค์กรพิจารณาได้จากทรัพยากรที่เป็นปัจจัยนำเข้า (คน เงิน วัสดุอุปกรณ์) คือ โครงสร้างงาน ระเบียบปฏิบัติ ผลการปฏิบัติงาน

สมพงษ์ เกษมสิน (อ้างถึงใน คชาวุธ พรหมายน, 2545) ได้กล่าวถึงแนวคิดของ Herring Emerson ที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักการทำงานให้มีประสิทธิภาพในหนังสือ “The Twelve Principles of Efficiency” หลัก 12 ประการ ดังนี้

- 1) ทำความเข้าใจและกำหนดแนวความคิดการทำงานให้กระจ่าง
- 2) ใช้หลักสามัญสำนึกในการพิจารณาความน่าจะเป็นไปได้ของงาน
- 3) คำปรึกษาแนะนำต้องสมบูรณ์และถูกต้อง
- 4) รักษาระเบียบวินัยในการทำงาน
- 5) ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม

ทำงานต้องเชื่อถือได้ มีความฉับพลัน มีสมรรถนะและมีการลงทะเลียนไว้เป็นหลักฐาน

- 1) งานควรมีลักษณะแจ้งให้ทราบถึงการดำเนินงานอย่างทั่วถึง
- 2) งานเสร็จทันเวลา
- 3) ผลงานมาตรฐาน
- 4) การดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้
- 5) กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกสอนงานได้
- 6) ให้บำเหน็จรางวัลแก่งานที่ดี

ทิพาวดี เมฆสุวรรณ (2538) ชี้ให้เห็นว่าประสิทธิภาพในระบบราชการมีความหมายรวมถึง ผลผลิตภาพและประสิทธิภาพ โดยประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่วัดได้หลายมิติตามแต่วัตถุประสงค์ที่ต้องการ พิจารณา คือ

- 1) ประสิทธิภาพของมิติของค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนการผลิต (Input) ได้แก่การใช้ทรัพยากรการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุ เทคโนโลยี ที่มีอยู่อย่างประหยัด คุ่มค่าและเกิดการสูญเสียน้อยที่สุด
- 2) ประสิทธิภาพในมิติของกระบวนการบริหาร (Process) ได้แก่การทำงานที่ถูกต้องได้มาตรฐาน รวดเร็ว และใช้เทคโนโลยีที่สะดวกกว่าเดิม
- 3) ประสิทธิภาพในมิติของผลผลิตและผลลัพธ์ ได้แก่การทำงานที่มีคุณภาพ เกิดประโยชน์ต่อสังคม เกิดผลกำไรทันเวลา ผู้ปฏิบัติงานมีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงานและบริการเป็นที่พอใจของลูกค้าหรือผู้มารับบริการ

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเชื่อมโยงกับผลการทำงาน หากผลดี แสดงถึงประสิทธิภาพสูง ซึ่งว่าเงินสำคัญ แต่บุคลากรสำคัญกว่าในการบริหาร โดยเน้นความพึงพอใจของประชาชนในการบริหารราชการ การลดค่าใช้จ่าย การเพิ่มผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ กระบวนการ และผลลัพธ์ให้คุ่มค่าและพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ

2.2.2 องค์ประกอบของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

Peterson & Plowman (1953 อ้างถึงใน ธัญญรัตน์ สาลิกา, 2566) สรุปองค์ประกอบของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน 4 ข้อ ประกอบด้วย 1. คุณภาพ (Quality) คุณภาพของงานจะต้องมีคุณภาพสูง ผู้ผลิตและผู้ใช้ได้ประโยชน์ คุ่มค่าและมีความพึงพอใจ 2. ปริมาณงาน (Quantity) ปริมาณของงานที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นไปตามความคาดหวังของหน่วยงาน 3. เวลา (Time) เวลาที่ใช้ในการดำเนินงานจะต้องอยู่ในลักษณะที่ถูกต้องตามหลักการเหมาะสมกับงานและทันสมัย 4. ค่าใช้จ่าย (Costs) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทั้งหมดจะต้องเหมาะสมกับงาน และวิธีการคือจะต้องลงทุนน้อยให้ได้ผลกำไรมากที่สุด ซึ่งวิโรจน์ พุทธิวิถิ (2553 อ้างถึงใน ธัญญรัตน์ สาลิกา, 2566) ได้กล่าวว่าการวัดประสิทธิภาพ การจัดเก็บในคลังสินค้าถ้าจะทำให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ดั่งนั้น การเปรียบเทียบการดำเนินงานจะทำได้จำเป็นต้องอาศัยการบันทึกผลในด้านต่าง ๆ ต้องจัดทำและวางระบบให้การวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยมีแนวทางการจัดทำตัวชี้วัดเพื่อเป็นแนวทาง ดังนี้ 1. ระดับการบริการ 2. ประสิทธิภาพทางด้านต้นทุน 3. อัตราการใช้ทรัพยากร 4. ความปลอดภัย 5. อัตราการหมุนเวียนของวัสดุ

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน 4 ประการ คือ คุณภาพของงานที่ดี ปริมาณงานตามที่คาดหวัง เวลาในการดำเนินงานที่เหมาะสม ค่าใช้จ่ายที่คุ่มค่า ระดับการบริการ ประสิทธิภาพด้านต้นทุน การใช้ทรัพยากร ความปลอดภัย และอัตราการหมุนเวียนของวัสดุ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมากำหนดตัวแปรในการศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณของงาน และด้านระยะเวลาดำเนินการ

2.2 หลักอุปทานิยมธรรม

2.2.1 ความหมายของหลักอุปทานิยมธรรม

อรรถกถาที่มุนิกาย มหาวรรค (ที.ม.อ. 2/134-136/116-128 ฉบับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) ได้ระบุความหมายของหลักอุปทานิยมธรรมว่าธรรมที่เป็นเหตุให้เกิดความเจริญโดยส่วนเดียว ไม่มีความเสื่อม มี 2 ประเภท คือ ราชอุปทานิยมธรรม และภิกขอุปทานิยมธรรม

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส (2539) ได้ให้ความหมาย เกี่ยวกับอุปทานิยมธรรม ว่าเป็นธรรมไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียว ชื่อ ว่า อุปทานิยมธรรม

พระทวีป กลยาณธมโม (2552) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับ หลักอุปทานิยมธรรมว่า “เป็นที่ตั้งแห่งความไม่เสื่อม 7 ประการ ซึ่งธรรมทั้ง 3 ประการนี้เป็นเพื่อความเจริญทั้งฝ่ายบ้านเมืองและสงฆ์

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) (2554) ได้ให้ความหมายของอภิธานิยธรรม ว่า “เป็นธรรมอันไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียว สำหรับหมู่ชนหรือ ผู้บริหาร บ้านเมือง” คือการถือธรรมเป็นใหญ่ ธรรมที่เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียวไม่มีเสื่อมเลย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าหลักอภิธานิยธรรม เป็นธรรมที่เกิดความเจริญฝ่ายเดียว ไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ อภิธานิยธรรมสำหรับหมู่ชน และอภิธานิยธรรมสำหรับสงฆ์

2.2.2 ความเป็นมาของหลักอภิธานิยธรรม

วัสสการพราหมณ์มหาอำมาตย์ แคว้นมคธ ทูลถามเรื่อง พระเจ้าอาชาตศัตรู เวเทห์บุตรมี พระประสงค์จะเสด็จไปปราชญ์แคว้นวัชชี พระผู้มีพระภาครับสั่งเรียกพระอานนท์มาตรัสถามเรื่องอภิธานิยธรรมทั้ง 7 ข้อคือ

- 1) เจ้าวัชชีหมั่นประชุมกันเนื่องนิตย์
- 2) เจ้าวัชชีพร้อมเพรียงกันประชุมพร้อมเพรียงกัน เลิกประชุม พร้อมเพรียงกันทำกิจที่พึงกระทำ
- 3) เจ้าวัชชีไม่บัญญัติสิ่งที่มีได้บัญญัติไว้ไม่ล้มล้างสิ่งที่บัญญัติไว้
- 4) เจ้าวัชชีเคารพนับถือผู้ใหญ่ในแคว้นวัชชี
- 5) เจ้าวัชชีไม่อุคคร่าขึ้นใจกุลสตรีหรือกุลกุมารี
- 6) เจ้าวัชชีจัดการเคารพนับถือบูชาเจดีย์ในแคว้นวัชชี
- 7) เจ้าวัชชีจัดการรักษาคุ่มครอง ป้องกันพระอรหันต์ทั้งหลายด้วยความชอบธรรม ตราบไต่ที่ พวกวัชชีรักษาราชอภิธานิยธรรมทั้ง 7 ข้อนี้ เจ้าวัชชีจึงได้แต่เจริญอย่างเดียว ไม่มีความเสื่อมเลย

มหาปริณิพพานสูตร คัมภีร์ที่ขนิภายมหาวรรค ได้กล่าวถึงหลักอภิธานิยธรรม 7 ประการ 4 หมวด ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงแก่ภิกษุทั้งหลายในสมัยใกล้จะดับขันธปรินิพพาน นอกจากนี้แล้ว หลัก อภิธานิยธรรมยังปรากฏอยู่ในคัมภีร์อังคุตตรนิกาย สัตตกนิบาต ข้อความที่เป็นข้อธรรมเหมือนกันทั้ง 5 หมวดตรงกับข้อความที่มาในมหาปริณิพพานสูตร มีข้อแตกต่างกันตรงที่ข้อความปรารภการแสดงอภิธานิยธรรมในมหาปริณิพพานสูตรเป็นข้อความต่อเนื่องจากการที่พระพุทธองค์ประทับอยู่บนภูเขาคิชฌกูฏ พระเจ้าอาชาตศัตรูทรงส่งวัสสการพราหมณ์มหาอำมาตย์มาเข้าเฝ้ากราบทูลเรื่องที่พระองค์จะยกทัพไป ย่ำยีพวกวัชชี แล้วพระพุทธองค์ทรงแสดงราชอภิธานิยธรรมแก่พระอานนท์ เมื่อวัสสการพราหมณ์มหาอำมาตย์ ทูลลากลับไป พระพุทธองค์มีรับสั่งกับพระอานนท์เพื่อแจ้งให้ภิกษุทั้งหมดที่พักอยู่ในกรุง ราชคฤห์มาประชุมที่อุปัฏฐานศาลา แล้วท่านพระอานนท์ได้นิมนต์ภิกษุทั้งหมดมาประชุมกัน จากนั้นได้ เข้ากราบทูลให้พระพุทธองค์ทรงทราบ

พระองค์ได้เสด็จไปยังอุปถัมภ์ฐานศาลาแสดงอภิธานิยธรรม (ที่.ม. 15/134-135/78, ที่.ม.12/134-134/28-81, ที่.ม.12/140/87-88) แก่ภิกษุทั้งหลาย เป็นข้อความที่เป็นเหตุการณ์ติดต่อกัน ส่วนในคัมภีร์อังคุตตรนิกาย สัตตก-นิบาต พระสังคีติกาจารย์ท่าน กล่าวแบบกว้าง ๆ ว่าพระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่ภูเขาคิชฌกูฏได้แสดงอภิธานิยธรรมแก่ภิกษุทั้งหลาย อภิธานิยธรรม 3 ประการ 4 หมวด พระสังคีติกาจารย์ได้แยกเป็น 4 สูตร ตั้งชื่อสูตรว่า (1) ปฐมสัตตกสูตร (2) ทุตติยสัตตกสูตร (3) ตติยสัตตกสูตร (4) โภชณังคสูตร (4) สัญญาสูตรต่อจากวิสสการสูตร คือ ข้อความตอนที่วิสสการพราหมณ์มหาอำมาตย์เข้าเฝ้า ซึ่งพานจัดเป็นสูตรหนึ่งเรียงลำดับไว้ก่อน ระบุ สถานที่แสดงเฉพาะปฐมสัตตกสูตร ส่วนสูตรที่ 2-4 ไม่ระบุคล้ายกับเป็นต่างเหตุการณ์ต่างวาระกัน (พระครูประสิทธิสรคุณ (บุรินทรฐิตธมโม), 2545)

2.2.3 หลักการสาระสำคัญของหลักอภิธานิยธรรม

1) หมั่นประชุมกันเนื่องนิത്യ

อภิธานิยธรรม 7 ประการนี้ถือเป็นธรรมที่ปฏิบัติแล้วจักไม่นำไปสู่ความเสื่อมจักไม่เกิดความหายนะแห่งองค์กรคือจะมีแต่ความเจริญ ในหัวข้อเรื่องการประชุมสรุปโดยลักษณะมี 3 ลักษณะ (อ้างถึงใน ละอองดาว โทไขษร, 2558)

ลักษณะที่ 1 ประเภทของการประชุม

- 1) การประชุมปรึกษาหารือหรือพิจารณาหรือเพื่อรับทราบ
- 2) ประชุมชี้แจงสั่งการมอบงานหรือนโยบาย
- 3) ประชุมอบรมหรือประชุมเชิงวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ
- 4) ประชุมสัมมนา
- 5) ประชุมปฏิบัติการกิจ
- 6) ประชุมสังสรรค์หรือสร้างสรรค์ความสัมพันธ์

ลักษณะที่ 2 จุดประสงค์เชิงการบริหาร

- 1) เพื่อแนะนำชี้แจงเรื่องที่ต้องแนะนำชี้แจง
- 2) เพื่อสั่งการในเรื่องที่ต้องสั่งการ
- 3) เพื่อมอบงานใดๆให้รับไปปฏิบัติ
- 4) เพื่อให้รับทราบนโยบาย

ลักษณะที่ 3 จุดประสงค์เชิงความรู้

- 1) เพื่ออบรมให้ได้รับความรู้ในเชิงวิชาการ
- 2) เพื่อฝึกอบรมให้เกิดทักษะในการปฏิบัติการ

ลักษณะที่ 4 การประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งทั้งที่อยู่ในวงงานรับผิดชอบหรือเรื่องโดยทั่วไปเพื่อหาข้อสรุปแต่ผลของการประชุมเป็นเพียงข้อเสนอแนะผู้เกี่ยวข้องจะปฏิบัติตามหรือไม่ก็ได้เพื่อให้รับทราบนโยบาย

ลักษณะที่ 5 หมายถึงการประชุมที่ร่วมกันกระทำการณีกิจทั้งที่อยู่ในความรับผิดชอบ ทั้งในและนอกกรณีกิจทั่วไป

ลักษณะที่ 6 หมายถึงการประชุมพบปะสังสรรค์

- 1) เพื่อให้เกิดความสนิทสนมกลมเกลียวกัน
- 2) เพื่อให้เกิดพลังแห่งความสมัครสมานสามัคคี

การประชุมทุกลักษณะย่อมมีวัตถุประสงค์เป็น 6 คือ

- 1) เพื่อยุติหรือชี้ขาดปัญหาใดๆ
- 2) เพื่อให้รับทราบนโยบายคำสั่งชี้แจงคำสั่งหรือแนวการปฏิบัติ
- 3) เพื่อพัฒนาทางวิชาการและการปฏิบัติ
- 4) เพื่อวิจัยข้อมูลและหาข้อสรุป
- 5) เพื่อดำเนินภารกิจในความรับผิดชอบ
- 6) เพื่อสร้างสรรค์ความสามัคคี

จากที่กล่าวมาข้างต้น การประชุมมีวัตถุประสงค์อยู่ 6 ประการ คือ เพื่อ ยุติหรือชี้ขาดปัญหาใดๆ เพื่อให้รับทราบนโยบายคำสั่งชี้แจงคำสั่งหรือแนวการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาทางวิชาการและการปฏิบัติ เพื่อวิจัยข้อมูลและหาข้อสรุป เพื่อดำเนินภารกิจในความรับผิดชอบ และเพื่อสร้างสรรค์ความสามัคคี เมื่อย่นย่อให้สั้นลงเหลือ 2 ข้อ คือ

- 1) เพื่อป้องกันความเสื่อม และเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้า
- 2) พร้อมเพรียงกันประชุมพร้อมเพรียงกันเลิกประชุม

พระภิกษุวาสิสฏฐ (2548) ได้กล่าวถึง อปริหานิยธรรมข้อที่ 2 พร้อมเพรียงกันประชุมพร้อมเพรียงกันเลิกประชุมและพร้อมเพรียงกันทำกิจที่จะพึงทำความพร้อมเพรียงกันของหมู่คณะทั้ง 3 วาระนี้คือการแสดงออกถึงเอกภาพของหมู่คณะหรือความพร้อมใจเป็นหนึ่งเดียวกันของสมาชิกทั้งหมู่คณะยินดีเต็มใจที่จะร่วมเป็นร่วมตายกันทั้งในยามทุกข์และในยามสุขเพื่อแบกรับภารกิจของหมู่คณะให้สำเร็จลุล่วงไปได้ตามเป้าหมายและกำหนดเวลาขณะเดียวกันหากในยามใดที่มีภัยอันตรายมากถ้าภราดรสมาชิกทั้งหมดต่างก็พร้อมใจกันพิทักษ์รักษาองค์กรให้ผ่านพ้นอุปสรรคและวิกฤตอันตรายไปได้อย่างปลอดภัยและสง่างามโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากลำบากใดๆทั้งสิ้นนี้ คือ อานุภาพแห่งความเป็นเอกภาพของหมู่คณะซึ่งทำให้องค์กรมีความมั่นคงเป็นปึกแผ่นยืนยาวมาจนถึงปัจจุบัน

การประชุมพร้อมเพรียงกันไว้ว่าพร้อมเพรียงกันประชุมพร้อมเพรียงกันเลิกประชุมและพร้อมเพรียงกันปฏิบัติกิจของหมู่คณะมีความรับผิดชอบร่วมกันดำเนินไปอย่างพร้อมเพรียงและเมื่อถึงตอนทำงานก็ต้องทำงานของส่วนรวมให้ดี (พระพรหมคุณาภรณ์, 2546)

สรุปได้ว่าการพร้อมเพรียงกันประชุมและพร้อมเพรียงกันเลิกประชุมนั้นผู้เข้าร่วมประชุมจะต้องเข้าให้ตรงเวลาอยู่ร่วมประชุมจนครบกำหนดเวลาร่วมรับผิดชอบในหน้าที่ในการประชุมร่วมกันไม่หนีหายเอาความสบายใส่ตนย่อมจะเกิดผลซึ่งความสมัคสามานสามัคคีจนสำเร็จลุ่งไปด้วยดีไม่มีบกพร่อง

2) ไม่ตั้งกฎระเบียบที่ขัดต่อระเบียบเดิม

พระเทพวิสุทธิญาณ (2552) ได้อธิบายการไม่ตั้งกฎระเบียบที่ขัดต่อระเบียบเดิมไว้ว่า สิกขาบททุกข้อที่ทรงบัญญัติไว้แล้วใครๆไม่ฟังถอนคือไม่ตัดอกไม่ยกเลิกแม้บางข้ออาจไม่เหมาะแก่กาลสถานที่ก็มีพระพุทธานุญาตพิเศษไว้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องถอนสิกขาบทใดๆทั้งสิ้นเหมือนกฎหมายทางพระราชอาณาจักรใครๆไม่ฟังถอนเพราะถ้าต่างคนต่างเลิกถอนสิกขาบทที่ทรงบัญญัติไว้ตามความต้องการของตนๆผลสุดท้ายก็ไม่มีอะไรเหลือเป็นหลักไว้ควบคุมหมู่คณะพระศาสนากีย่อมตั้งอยู่ไม่ได้เหมือนกฎหมายถ้าต่างคนต่างถอนที่ละมาตราไม่ซ้าก็หมดประเทศชาติบ้านเมืองไม่มีกฎหมายก็เหมือนบ้านเรือนไม่มีชื่อไม่มีแปกก็มีแต่พิณาศ

พระภวานาวิริยคุณ (2548) ได้กล่าวถึงการไม่บัญญัติสิ่งที่มีได้บัญญัติไม่ล้มล้างสิ่งที่มีบัญญัติไว้แล้วถือปฏิบัติมั่นตามสิกขาบทที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ว่าสำหรับข้อนี้ถือเป็นการมั่นคงสูงสุดของพระพุทธศาสนาเปรียบเหมือนประเทศชาติจะมั่นคงสูงสุดก็ต้องมีบทบัญญัติที่เรียกว่ารัฐธรรมนูญซึ่งเป็นแม่บทกฎหมายสูงสุดที่ทุกคนต้องยึดถือปฏิบัติตามนั้นใครจะละเมิดมิได้จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามใจชอบมิได้เพราะรัฐธรรมนูญคือโครงสร้างของระบอบการปกครองประเทศการที่บุคคลใดก็ตามจะแก้ไขรัฐธรรมนูญตามใจชอบนั้นก็เท่ากับว่าได้ทำลายโครงสร้างระบอบการปกครองของประเทศโดยตรงซึ่งจะเป็นเหตุให้เกิดความสับสนวุ่นวายแตกแยกและเกิดความไร้ระเบียบวินัยขึ้นในสังคมและประเทศชาติอันจะนำพาบ้านเมืองไปสู่ความเสื่อมสลายไปในที่สุดพระธรรมวินัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงมอบหมายไว้ให้ศาสดาเป็นผู้แทนพระองค์ได้ทำการเผยแผ่พระธรรมวินัยนั้นก็เปรียบเสมือนกับรัฐธรรมนูญของพระพุทธศาสนาการแก้ไขเปลี่ยนแปลงพระธรรมคำสอนตามใจชอบย่อมเป็นการทำลายโครงสร้างความมั่นคงของพระพุทธศาสนาโดยตรงเป็นเหตุให้เกิดการปฏิบัติผิดๆขึ้นในหมู่สงฆ์ซึ่งจะยังผลให้พุทธบริษัททั้งหลายสิ้นศรัทธาในพระพุทธศาสนาแล้วเกิดสิ่งเลวร้ายตามมาอีกมากมายจนกระทั่งทำให้พระพุทธศาสนาต้องสูญหายไปจากโลกนี้โดยปริยายดังนั้นหมู่สงฆ์ทั้งหมดจำเป็นต้องตั้งใจศึกษาและปฏิบัติตามพระธรรมวินัยให้ครบถ้วนทั้ง3ประการคือปริยัติปฏิบัติและปฏิเวทชนิวัตุทิศชีวิตเป็นเดิมพันเพื่อให้ได้ประจักษ์แจ้งในอริยมรรคอริยผลระดับต่างๆในพระพุทธศาสนาด้วยตนเองแม้เพียงระดับต้น ๆ ก็ตามย่อมจะสามารถค้ำจุนพระพุทธศาสนาให้ยืนยง

มั่นคงต่อไปได้โดยไม่อันตรายหายไปจากโลกในปัจจุบันนี้ คืออานุภาพของการรักษาพระธรรมวินัยไว้ ด้วยการศึกษาศึกษาและปฏิบัติโดยชอบของสงฆ์พร้อมเพรียงกันทั้งแผ่นดินซึ่งจะยังผลให้พระพุทธศาสนามีความมั่นคงเป็นปึกแผ่นจากการทำหน้าที่เผยแผ่อย่างบริสุทธิ์บริบูรณ์ของหมู่สงฆ์ สรุปได้ว่าการไม่ตั้งกฎระเบียบที่ขัดต่อระเบียบเดิมนั้นจะต้องมีการกำหนดไว้อย่าง ชัดเจนให้ทุกคนปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจผู้บริหารหรือผู้ที่มีอำนาจจะต้องไม่ทำการยกเลิก กฎระเบียบเดิมหรือตั้งบัญญัติอื่นให้ขัดต่อของเดิมแต่หากการตั้งกฎใหม่ขึ้นมาแล้วเอื้อต่อของเดิมจะ ทำให้งานต่าง ๆ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ดีตลอดไป

4) มีความเคารพนับถือต่อผู้บังคับบัญชา

นันทรัตน์ จำปาแดง (2548) ได้กล่าวถึงการให้ความเคารพต่อผู้บังคับบัญชาไว้ว่า เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเจริญก้าวหน้าในอาชีพโดยอาจส่งไปอบรมสัมมนาค้นคว้าวิจัยสนับสนุน ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละคนได้ทำงานที่เหมาะสมแก่ตนทั้งด้านความสามารถและบุคลิกภาพเพื่อให้ทำงานได้ดีด้วยดีและมีความสุขในงานสื่อสารกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างชัดเจนเมื่อต้องการให้ทำงานใดหรือปฏิบัติอย่างไรและหลีกเลี่ยงการสื่อสารทางเดียวให้มากที่สุดรักษาผลประโยชน์ของผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อให้ทุกคนอยู่ได้อย่างไม่ลำบากและเป็นสุขซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเสียสละและทำประโยชน์ให้หน่วยงานเพิ่มขึ้นยกย่องผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปรากฏแก่ผู้อื่นเมื่อเขาทำดีแต่เมื่อมีสิ่งผิดพลาดเกิดขึ้นควรเชิญเข้าพบพูดคุยกันเป็นการส่วนตัวในบรรยากาศของความจริงใจ

สรุปได้ว่าการทำงานในหน่วยงานใดๆก็ตามบุคลากรทุกคนทุกฝ่ายจะต้องรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มศักยภาพหากพบปัญหาเกิดขึ้นก็ยังมีบุคคลอื่นๆภายในองค์กรที่มีความรู้ความสามารถความถนัดที่แตกต่างกันไปการวางตนให้เหมาะสมตามบทบาทหน้าที่ของตนเองย่อมทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการยอมรับนับถือซึ่งกันและกันย่อมทำให้เกิดความร่วมมือในการทำงานที่ดีและมีประสิทธิภาพเป็นองค์กรที่ดีและมีความสุขในการทำงาน

5) ให้ความเคารพต่อเพศสตรี

พระเทพวิสุทธิญาณ (2552) ได้อธิบายการให้ความเคารพต่อเพศสตรีไว้ว่าไม่ทำไม่พูด ไม่คิดอะไรตามอำนาจของความอยากอันธรรมดาปุณฺณทุกคนยังมีตัณหาคือความอยากจึงจำเป็นต้องระวังตนคอยข่มจิตตนอดทนต่อความอยากไม่ปล่อยจิตให้ตกอยู่ภายใต้อำนาจความอยากนั้น เมื่อควบคุมจิตได้ก็ไม่ทำไม่พูดไม่คิดด้วยอำนาจ

สรุปได้ว่าทุกคนที่อยู่ในองค์กรเดียวกันจะต้องให้เกียรติให้ความเคารพต่อเพศสตรีก็ชื่อไม่ลู่อำนาจแก่ความอยากก็มีแต่ความเจริญฝ่ายเดียวโดยเฉพาะการให้เกียรติต่อเพศสตรีโดยการไม่ทำร้ายไม่ประพฤตินในทางชู้สาวไม่กดขี่ทางเพศซึ่งจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียต่อองค์กร

6) ให้ความเคารพต่อสถานที่

ผู้วิจัยมีทัศนคติว่าทุกสถานที่ที่มีสิ่งสำคัญและเป็นที่ยอมรับของประชาชนในองค์กรนั้น ๆ หรือ แม้แต่การไป ณ สถานที่ใดอันเป็นที่เคารพของประชาชนในประเทศ สังคม ให้ความเคารพ หากเข้าไป ณ สถานที่นั้นก็ควรให้ความเคารพด้วยเช่นกัน อันเป็นการแสดงถึงการวางตัวและเป็นผู้รู้จัก การแสดงถึงความเป็นผู้มีความนอบน้อม ดังนั้นทุกคนจะต้องให้ความเคารพในบุรุษบุคคล บุรุษสถาน ไม่ดูหมิ่นหรือลบลู่หรือแม้แต่สถานที่ทางราชการ ศาสนาสถานทุกศาสนา เช่นนี้จึงกล่าวได้ ว่าเป็นผู้มีความเคารพต่อสถานที่ที่ตนเคารพและผู้อื่นเคารพด้วย

7) ให้ความดูแลเอาใจใส่ต่อท่านผู้มาเยือน

การต้อนรับและสร้างความประทับใจและค่านิยมแก่ผู้ที่มาเยือนได้ว่าควรจัดสถานที่ให้เหมาะสมให้ความเอาใจใส่ต่อผู้มาติดต่อการเตรียมการล่วงหน้าสำหรับผู้มาติดต่อควรเตรียมเอกสารให้พร้อมการต้อนรับผู้มาติดต่อที่นัดหมายไว้ล่วงหน้าควรเอ่ยชื่อได้อย่างถูกต้องการสนทนากับผู้มาติดต่อควรสนทนาในเรื่องทั่วไปการแนะนำ (Introductions) การขัดจังหวะควรใช้วิธีการขัดจังหวะที่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ การรักษาเวลานัดหมายไม่ให้ล่วงเลยเวลาจนเกินไปการขอเข้าพบของพนักงานในหน่วยงานหากผู้บังคับบัญชาไม่ว่างควรบอกให้เขากลับไปยังแผนกของตนเองก่อนเมื่อผู้บังคับบัญชว่างแล้วจึงโทรเรียกการต้อนรับผู้มาติดต่อที่มีนัดหมายไว้ล่วงหน้าควรแสดงความเป็นมิตรเสมอการปฏิเสธการขอเข้าพบโดยการปฏิเสธอย่างสุภาพการปฏิบัติเมื่อผู้มาติดต่อกลับควรจัดทำสมุดทะเบียนผู้มาติดต่อให้เรียบร้อยเพื่อเป็นหลักฐานประจำวัน (สมศรี มงคลชัย, 2545)

สรุปได้ว่าการให้ความดูแลเอาใจใส่ต่อท่านผู้มาเยือนนั้นจะต้องให้ความเคารพอย่างจริงจังมีการปฏิสัมพันธ์พร้อมทั้งเชื่อฟังคำแนะนำจากท่านผู้รู้เหล่านั้นที่ได้มาเยือนถึงองค์กรของเราจากการศึกษาหลักการบริหารนิยธรรมทั้ง 7 ข้อ ผู้วิจัยสามารถนำไปใช้ให้เกิดผลดีต่อองค์กรได้

พระทวีป กุลยาณธมโม (เล็กบัณฑิตย์) (2552) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับ หลักบริหารนิยธรรมว่า เป็นที่ตั้งแห่งความไม่เสื่อม 7 ประการ ซึ่งธรรมทั้ง 7 ประการนี้เป็นเพื่อความ เจริญทั้งฝ่าย บ้านเมืองและสงฆ์

ก. ฝ่ายบ้านเมือง

1. หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ การอยู่ร่วมกัน การทำงานร่วมกันของคนในสังคม จะต้องมีการพบปะ ประชุมปรึกษาหารือกันสม่ำเสมอ เพื่อแก้ไขปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ยอมรับในเหตุผลที่ถูกต้องที่เป็นประโยชน์ เพื่อความเข้าใจที่ดีต่อกันของคนในสังคม ซึ่งความเจริญไม่เกิดความเสื่อมในทุกกรณี เช่น ในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก มีอะไรพูดกันปรึกษากัน ลูกก็จะอบอุ่น ปัญหาถูกไปติดยาเสพติดก็จะไม่เกิดขึ้น ในสถานที่ทำงาน หัวหน้ามีการประชุมปรึกษากับผู้ร่วมงานทุกครั้ง งานก็จะราบรื่น หากมีข้อผิดพลาด ทุกคนก็จะยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น

2. พร้อมเพรียงกันประชุม เลิกประชุมและกระทำการกิจที่ควรทำ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของหมู่คนที่อยู่ร่วมกัน ไม่กินแหนงแคลงใจกัน จะทำงานอะไรก็สำเร็จได้ เช่น

ในครอบครัวมีอะไรปรึกษาหารือกัน ก็ต้องอยู่พร้อม ๆ กัน เพื่อทุกคนจะได้ยอมรับในสิ่งที่จะทำลงไป ด้วยความเต็มใจ

3. ไม่บัญญัติสิ่งที่ยังไม่ได้บัญญัติและไม่เล็กล้มสิ่งที่บัญญัติไว้แล้ว เช่น บ้านเมืองจะสงบสุข ได้ ทุกคนจะต้องบัญญัติและไม่ล้มเลิกระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของคณะและสังคมตามความพอใจของตนหรือของกลุ่ม โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง ตัวอย่าง เช่น นักเรียนจะต้องแต่งเครื่องแบบของโรงเรียนเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย จะแต่งกายตามใจตนเองไม่ได้

4. เคารพนับถือผู้ใหญ่การเคารพและรับฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีเพราะผู้ใหญ่เกิดก่อน ผ่านประสบการณ์มากกว่า ประกอบกับการอยู่ร่วมกันในสังคมต้องมีผู้นำ ถ้าเราให้การเคารพและเชื่อฟังผู้นำ สังคมก็จะไม่วุ่นวาย เช่น ถ้าลูกเชื่อฟัง พ่อ แม่ ก็จะเป็นคนดีได้เพราะ ไม่มีพ่อแม่คนไหนอยากลูกตนเองให้ชั่ว

5. ไม่ชมเชยล่วงเกินสตรี สตรีถือว่าเป็นเพศแม่ เป็นเพศที่อ่อนแอ บุรุษควรให้เกียรติให้การยกย่อง ปกป้องไม่ให้ใครละเมิดสิทธิหรือชมเชยรังแก ถ้าสังคมใด ๆ ผู้หญิงถูกกดขี่ข่มขืนมากขึ้น ความเสื่อมก็จะเกิดกับสังคมนั้น

6. สักการเคารพเจดีย์ หมายถึงการให้ความเคารพและปกป้องรักษาปูชนียสถานที่สำคัญในศาสนา เพื่อจะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของกลุ่มคนในหมู่คณะที่อยู่ร่วมกันและระลึกถึงกัน เช่น การเคารพพระปฐมเจดีย์

7. ให้การอารักขา คຸ້ມครอง อันชอบธรรมแก่พระอรหันต์ คือการคຸ້ມครองบรรพชิต ซึ่งเป็น ผู้สืบทอดพระพุทธศาสนาให้คงอยู่ตลอดไป เช่นการทำบุญด้วยปัจจัย 4 เป็นต้น

ข. ฝ่ายสงฆ์

1. หมั่นประชุมกันเนื่องเนติ ในกิจของสงฆ์ที่ต้องทำร่วมกันไม่ว่าเรื่องเล็กหรือใหญ่ เช่น การทำอุโบสถสังฆกรรม เป็นต้น

2. พร้อมเพรียงกันประชุม เลิกประชุมและทำกิจที่สงฆ์ต้องทำ การประชุมถือว่าเป็นอีกที่ที่สงฆ์ต้องทำร่วมกัน แต่การที่จะให้สงฆ์ทุกรูปยอมรับซึ่งกันและกัน เพื่อความสามัคคีก็จะต้องอาศัยความพร้อมเพรียงกันทุก ๆ ครั้ง เช่น การทำพิธีกรรมในงานมงคล นิยมใช้พระสงฆ์ 9 รูป ก็ต้องมาพร้อมกันจึงจะทำพิธีกรรมได้ เป็นต้น

3. ไม่บัญญัติในสิ่งที่พระพุทธเจ้าไม่ทรงบัญญัติ ไม่ล้มเลิกสิ่งที่พระองค์บัญญัติไว้ถือว่าลิกขาบทที่พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้ เปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญที่พระสงฆ์จะต้องปฏิบัติตาม

4. เคารพนับถือและรับฟังถ้อยคำของภิกษุผู้ใหญ่ ในการปกครองของพระสงฆ์จะให้อำนาจ แก่ผู้ที่มีความสามารถตามบรรดาศักดิ์ เช่น ภิกษุผู้ใหญ่ สังฆบิดร สังฆปริณายก ภิกษุทุกรูปจะต้อง ปฏิบัติตามลำดับชั้น เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

5. ไม่ลุ่มอำนาจแก่ความอยากที่เกิดขึ้น เพราะพระสงฆ์ตัดแล้วซึ่งกิเลสตัณหา ความอยากมี อยากรู้ ได้จะต้องไม่เกิดขึ้น จึงจะเป็นที่ยกย่องของหมู่คนทั่วไป

6. ยินดีในเสนาสนะอันควร คือพระสงฆ์ต้องมีชีวิตเรียบง่าย มุ่งแสวงหาธรรมเพื่อเผยแผ่ให้กับผู้อื่น

7. ตั้งใจอยู่ว่า เพื่อนภิกษุสามเณรเป็นผู้มีศีล ซึ่งยังไม่มาสู่อาวาสขอให้มา ที่มาแล้วขอให้ อยู่ เป็นสุข คือ พระสงฆ์ต้องใจกว้างยินดีต้อนรับสมาชิกใหม่และมีความปรารถนาดีต่อสมาชิกเก่า เพื่อสังคมสงฆ์จะได้ไม่เกิดความเสื่อม

จากการศึกษาหลักสาระสำคัญของหลักอปริหานิยธรรมสามารถสรุปได้ว่า หลักอปริหานิยธรรม 7 ประการ เป็นธรรมที่ตั้งแห่งความไม่เสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียว โดยแบ่งออกเป็น สำหรับพระภิกษุ และสำหรับฆราวาส ซึ่งทั้งสองแบบมีสาระสำคัญที่เหมือนกันแต่จะมีการปรับใช้ให้เหมาะสมกับเพศและสภาวะของกลุ่มคนนั้น ๆ

2.3 ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ

2.3.1 จริยธรรมของตำรวจ

แนวทางปฏิบัติเพื่อให้มีจริยธรรมของข้าราชการตำรวจ

คณะอนุกรรมการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานตำรวจ ด้านคู่มือเสริมสร้างการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจการประชาสัมพันธ์และการเสริมสร้างภาพพจน์ได้เสนอแนวทางในการปฏิบัติตน (กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2554) สรุปได้ดังต่อไปนี้

1) ตำรวจจะต้องไม่ทุจริตต่อหน้าที่ด้วยประการทั้งปวง เช่น รับเงิน จากผู้กระทำผิดหรือเรียกร้อง หรือรับเงินในการให้บริการแก่ประชาชน ไม่ว่า ด้วยประการใด ๆ

2) ตำรวจจะต้องไม่เป็นผู้ที่กระทำผิดกฎหมายเสียเอง หรือให้ความ ร่วมมือ หรือสนับสนุนผู้กระทำผิด เช่น การค้ายาเสพติด ปล้นทรัพย์ กรรโชก ทรัพย์ มั่วสุมเล่นการพนัน คุมบ่อน คุมช่องกระทำผิดกฎหมายจราจร เสพสุรา จนไม่สามารถครองสติได้ เป็นต้น

3) ไม่ใช้อำนาจหน้าที่เกินขอบเขตของกฎหมาย หรือใช้อำนาจหน้าที่ ที่มีอยู่ในเชิงกดขี่ข่มเหงประชาชน เช่น วิสามัญฆาตกรรมเกินกว่าเหตุ การซ้อม ผู้ต้องหา การแก้งจับด้วยเรื่องส่วนตัว หรือเพราะบันดาลโทสะ หรือใช้อำนาจ หน้าที่เกินขอบเขตเพราะหวังผลงาน หรือความดีความชอบ เป็นต้น

4) ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพต่อประชาชน ไม่ใช้กิริยาวาจาที่ไม่สมควร เช่น แสดงกิริยาเบ่งกับประชาชน พุดจาหยาบคาย ดูถูกประชาชน หรือใช้วาจาที่ ไม่สมควร

- 5) ให้การต้อนรับแก่ประชาชนด้วยความเต็มอกเต็มใจ กระตือรือร้น และอ่อนน้อมถ่อมตน และให้บริการแก่ประชาชนด้วยความกระตือรือร้นไม่เกียจคร้าน
- 6) ปรับปรุงความรู้ความสามารถและสมรรถภาพในการทำงานอยู่เสมอ
- 7) หมั่นตรวจสอบและพัฒนาจิตใจตนเองอยู่เสมอ เช่น หาโอกาสไปวัด ฟังธรรมเทศนา พบปะสมณะที่ดีและน้อมนำธรรมะมาฝึกฝนปฏิบัติ
- 8) ฝึกตนให้เป็นผู้มีกน้อย สันโดษ พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ใช้จ่ายแต่สิ่ง ที่จำเป็นไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยไปตามสังคม
- 9) พัฒนาความคิดให้เห็นว่าข้าราชการเป็นผู้รับใช้ประชาชน ขจัดความคิด ที่เห็นว่าข้าราชการเป็นขุนนางเจ้าขุนมูลนาย หรือผู้ปกครองประชาชน
- 10) พัฒนาความคิดประชาธิปไตย ประชาชนมีความเป็นไทในการ ปกครองตนเอง ขจัดความคิดเผด็จการในจิตใจ
- 11) พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยจากจิตสำนึกของตำราตัวเอง มิใช่จากกฎบังคับเท่านั้น

จริยธรรมของตำรวจตามที่ ก.ตร.กำหนด

มาตรฐานทางจริยธรรมของตำรวจ ก.ตร. ได้กำหนดไว้ในประมวล จริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ พ.ศ.2553 ท้าย กฎ ก.ตร.ว่าด้วย ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ (ฉบับที่2) พ.ศ.2553 ข้อ 7-15 ดังนี้

ข้อ 7 ข้าราชการตำรวจต้องเคารพ ศรัทธา และยึดมั่นการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งต้องประพฤติ ปฏิบัติ ดังนี้

(1) จงรักภักดีและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ พระราชินี และพระราช ทายาท และไม่ยอมให้ ผู้ใดล่วงละเมิด

(2) สนับสนุนการเมืองประชาธิปไตยด้วยศรัทธา มีความเป็นกลาง ทางการเมืองไม่เป็น ผู้บริหารหรือกรรมการพรรคการเมือง และไม่กระทำการใดๆ อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่พรรค การเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งในระดับชาติ และท้องถิ่น

ข้อ 8 ข้าราชการตำรวจต้องเคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตามบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญ และตามกฎหมายอื่นโดยเคร่งครัด โดยไม่เลือก ปฏิบัติ

ข้อ 9 ข้าราชการตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและเกิด ประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ ประชาชน ชุมชน และประเทศชาติเป็นสำคัญ ซึ่งต้องประพฤติปฏิบัติ ดังนี้

(1) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว กระตือรือร้น รอบคอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นธรรม

(2) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความวิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร เสียสละใช้ ปฏิภาณไหวพริบ กล้าหาญและอดทน

(3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ความเต็มใจ ไม่ละทิ้งหน้าที่ไม่หลีกเลี่ยงหรือปิด ความรับผิดชอบ

(4) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สิน ของตนเอง

(5) รักษาความลับของทางราชการ และความลับที่ได้มาจากการ ปฏิบัติหน้าที่ หรือจากประชาชนผู้มาติดต่อราชการ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยเพื่อ ประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรม หรือการตรวจสอบตามที่กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ กำหนด

ข้อ 10 ข้าราชการตำรวจต้องมีจิตสำนึกของความเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์เพื่อให้ประชาชนศรัทธาและเชื่อมั่น ซึ่งต้องประพฤติปฏิบัติ ดังนี้

(1) มีท่าทีเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์อันดี และมีความสุภาพอ่อนโยน ต่อประชาชน ผู้รับบริการ รวมทั้งให้บริการประชาชนด้วยความเต็มใจ รวดเร็วและไม่เลือกปฏิบัติ

(2) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ไม่เบียดเบียน ไม่แสดงกิริยา หรือท่าทางไม่สุภาพหรือไม่ให้เกียรติ รวมทั้งไม่ใช้ถ้อยคำ กิริยา หรือท่าทาง ที่มีลักษณะหยาบคาย ดูหมิ่น หรือเหยียดหยามประชาชน

(3) เอื้อเฟื้อ สงเคราะห์ และช่วยเหลือประชาชนเมื่ออยู่ในฐานะที่ จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ หรือประสบเคราะห์จากอุบัติเหตุ การละเมิดกฎหมาย หรือภัยอื่น ๆ ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะเป็นผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำผิด กฎหมายหรือไม่

(4) ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทาง ราชการอย่างเคร่งครัด การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนที่ร้องขอ ต้องดำเนิน การด้วยความรวดเร็ว ไม่ถ่วงเวลาให้เนิ่นช้า และไม่ให้ข้อมูลข่าวสารอันเป็นเท็จ แก่ประชาชน

ข้อ 11 ข้าราชการตำรวจต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและยึดมั่นใน ศีลธรรม โดยยึดประโยชน์ส่วนรวมเหนือประโยชน์ส่วนตน ซึ่งต้องประพฤติปฏิบัติ ดังนี้

(1) ไม่ใช้ตำแหน่ง อำนาจหรือหน้าที่ หรือไม่ยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่ง อำนาจหรือหน้าที่ของตน แสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(2) ไม่ใช้ตำแหน่ง อำนาจหรือหน้าที่ หรือไม่ยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งอำนาจหรือหน้าที่ของตน ไปในทางจงใจหรือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ การใช้ ดุลพินิจ หรือการกระทำของข้าราชการตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น อันเป็นผลให้เกิดการตัดสินใจ การใช้ดุลพินิจ หรือการกระทำของผู้ที่สูญเสียความเที่ยงธรรมและยุติธรรม

(3) ไม่รับของขวัญนอกเหนือจากโอกาสและกาลตามประเพณีนิยม และของขวัญนั้นต้องมีมูลค่าตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประกาศกำหนด เว้นแต่ญาติซึ่งให้โดยเสนหาคตามจำนวนที่ เหมาะสมตามฐานะานุรูป หรือการให้โดยธรรมจรรยา

(4) ไม่ใช้เวลาราชการหรือทรัพย์สินของราชการเพื่อธุรกิจหรือประโยชน์ส่วนตัว

(5) ไม่ประกอบอาชีพเสริมซึ่งมีลักษณะเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน หรือเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์ส่วนรวม

(6) ดำรงชีวิตส่วนตัวไม่ให้เกิดมลทินหมองต่อตำแหน่งหน้าที่ ไม่ทำผิดกฎหมายแม้เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่หมกมุ่นในอบายมุขทั้งหลาย ไม่ฟุ้งเฟ้อ หลอหลอ และใช้จ่ายประหยัดตามฐานะของตน

ข้อ 12 ข้าราชการตำรวจต้องภาคภูมิใจในวิชาชีพ กล้ายืนหยัด กระทำในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม เพื่อเกียรติศักดิ์และศักดิ์ศรีของความเป็นตำรวจ ซึ่งต้องประพฤติปฏิบัติ ดังนี้

(1) ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามครรลองของการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญและ กฎหมายอย่างเคร่งครัด

(2) ไม่สั่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติการในสิ่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือขัดต่อคุณธรรมและศีลธรรม

(3) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ตนรู้หรือควรจะรู้ว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย ใน การนี้ให้ทั่วทั้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้บังคับบัญชาผู้สั่ง

(4) ไม่เลียงกฎหมาย ใช้หรือแนะนำให้ใช้ช่องโหว่ของกฎหมายเพื่อ ประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือทำให้สูญเสียความเป็นธรรมใน กระบวนการยุติธรรม

ข้อ 13 ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา ข้าราชการตำรวจต้องประพฤติปฏิบัติ ดังนี้

(1) ประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาและที่พึ่งของผู้ใต้บังคับบัญชา

(2) หมั่นอบรมให้ผู้ใต้บังคับบัญชายึดถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม และจรรยาบรรณว่ากล่าวตักเตือนด้วยจิตเมตตา และให้ความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่

(3) ปกครองบังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมยอมรับฟังความคิดเห็น และไม่ฝักความรับผิดชอบให้ ผู้ใต้บังคับบัญชา

(4) ใช้หลักคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบ ของตนอย่างเคร่งครัด และปราศจากความลำเอียง

ข้อ 14 ในฐานะผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ข้าราชการ ตำรวจต้องประพฤติปฏิบัติดังนี้

(1) เคารพเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่ชอบด้วยกฎหมาย

(2) รักษาวินัยและความสามัคคีในหมู่คณะ

(3) ปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานด้วยความสุภาพมี น้ำใจ รักใคร่สมานฉันท์ และมีมนุษยสัมพันธ์ รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นของ เพื่อนร่วมงาน

(4) อุทิศตนเอง ไม่หลีกเลี่ยงหรือเกี่ยงงาน ร่วมมือร่วมใจปฏิบัติหน้าที่โดยยึดความสำเร็จของงานและชื่อเสียงของหน่วยเป็นที่ตั้ง

ข้อ 15 ข้าราชการตำรวจต้องปฏิบัติตามค่านิยมหลักของมาตรฐาน จริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินกำหนด ดังนี้

(1) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

(2) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ

(3) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

(4) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย

(5) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ

(6) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่ บิดเบือนข้อเท็จจริง

(7) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้

(8) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(9) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์การ

2.3.2 จรรยาบรรณของตำรวจ

ตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ พ.ศ.2553 ท้าย กฎ ก.ตร. ว่าด้วยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2553 ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของตำรวจไว้ในข้อ 16-21 ดังนี้

ข้อ 16 ข้าราชการตำรวจจะต้องสำนึกในการให้บริการประชาชน ด้านอำนวยความสะดวก ธรรม และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ให้สอดคล้อง กับรัฐธรรมนูญและสิทธิมนุษยชน เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและ ศรัทธา ซึ่งต้องประพฤติปฏิบัติ ดังนี้

(1) อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการร้องทุกข์ กล่าวโทษ ขออนุญาต ขอข้อมูล ข่าวสาร หรือติดต่อราชการอื่น ด้วยความเต็มใจ เป็นมิตร ไม่เลือกปฏิบัติ และรวดเร็ว เพื่อไม่ให้ประชาชนเสียสิทธิหรือเสรีภาพ ตามกฎหมาย

(2) สุภาพ อ่อนน้อม และให้เกียรติประชาชนเพื่อให้เกิด ความน่าเคารพยำเกรง ไม่ใช่ ถ้อยคำ กิริยา หรือท่าทาง ที่มีลักษณะหยาบคาย ดูหมิ่น หรือเหยียดหยามประชาชน

(3) ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ต้องดำรงตนให้อยู่ในสภาพที่ พร้อมและเหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความน่าเชื่อถือและน่าไว้วางใจ

(4) พกพาอาวุธตามระเบียบแบบแผน ไม่จับหรือถืออาวุธ หรือเล็งอาวุธไปยังบุคคลโดยปราศจากเหตุอันสมควร

(5) พกพาเอกสารหรือตราประจำตัว และแสดงเอกสาร หรือตราประจำตัวเมื่อมีบุคคลร้องขอ

ข้อ 17 เมื่อเข้าจับกุมหรือระงับการกระทำผิด ข้าราชการตำรวจ ต้องยึดถือและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งต้อง ประพฤติปฏิบัติดังนี้

(1) แสดงถึงการอุทิศตนและจิตใจให้แก่การปฏิบัติหน้าที่ อย่างกล้าหาญและมีสติปัญญา

(2) ยืนหยัดเจตนารมณ์ในการรักษากฎหมายให้ถึงที่สุด และดำเนินการตามกฎหมายต่อผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ให้ระลึกละเอียดว่าการใช้ กฎหมายจะต้องคำนึงถึงหลักมนุษยธรรมด้วย

(3) ไม่ใช้มาตรการรุนแรง เว้นแต่การใช้มาตรการปกติแล้วไม่เพียงพอที่จะหยุดยั้งผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยได้

ข้อ 18 ข้าราชการตำรวจต้องตระหนักว่า การใช้อาวุธ กำลัง หรือ ความรุนแรง เป็น มาตรการที่รุนแรงที่สุด ข้าราชการตำรวจอาจใช้อาวุธ กำลัง หรือความรุนแรง ได้ต่อเมื่อมีความจำเป็น ภายใต้กรอบของกฎหมายและระเบียบ แบบแผนหรือเมื่อผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยใช้อาวุธ ต่อสู้ขัดขวางการ จับกุม หรือเพื่อช่วยบุคคลอื่นที่อยู่ในอันตรายต่อชีวิตเมื่อมีการใช้อาวุธ กำลัง หรือ ความรุนแรง ไม่ว่าจะมิผู้บาดเจ็บหรือ เสียชีวิตหรือไม่ ข้าราชการตำรวจต้องรายงานเป็นหนังสือต่อ ผู้บังคับบัญชาตาม ระเบียบแบบแผนทันที

ข้อ 19 ในการรวบรวมพยานหลักฐาน การสืบสวนสอบสวน การสอบปากคำ หรือการซักถามผู้กระทำความผิด ผู้ต้องหา ผู้ที่อยู่ในความควบคุม ตามกฎหมาย ผู้เสียหาย ผู้รู้เห็นเหตุการณ์ หรือบุคคลอื่น ข้าราชการตำรวจต้อง แสดงความเป็นมืออาชีพโดยใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาการ ตำรวจ รวมทั้ง ใช้ปฏิภาณไหวพริบและสติปัญญา เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและอ้างไว้ซึ่งความ ยุติธรรม ซึ่งต้องประพฤติปฏิบัติ ดังนี้

(1) ไม่ทำการทารุณหรือทารุณกรรมต่อบุคคล หรือต่อ บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับ บุคคลนั้น

(2) ไม่ใช้จำวนหรือยุงส่งเสริม หรือปล่อยปละละเลยให้มีการทารุณหรือทารุณกรรมต่อบุคคล หรือต่อบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ กับบุคคลนั้น

(3) ไม่กระทำการข่มขู่หรือรังควาน หรือไม่ใช้อำนาจที่ มิชอบ หรือแนะนำเสี้ยมสอน บุคคลให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือปรักปรำผู้อื่น

(4) ไม่กักขังหรือหน่วงเหนี่ยวบุคคลที่ยังไม่ได้ถูกจับกุม ตามกฎหมาย เพื่อการสอบปากคำ

(5) ไม่ใช้อำนาจที่มิชอบเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน

ข้อ 20 ข้าราชการตำรวจต้องควบคุมดูแลบุคคลที่อยู่ในการควบคุม ของตนอย่างเคร่งครัดตามกฎหมายและมีมนุษยธรรม ซึ่งต้องประพฤติปฏิบัติ ดังนี้

(1) ไม่ผ่อนปรนให้บุคคลนั้นมีสิทธิหรือได้ประโยชน์โดยไม่ ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผน

(2) ไม่รบกวนการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลกับทนายความตามสิทธิแห่งกฎหมาย

(3) จัดให้บุคคลได้รับการรักษาพยาบาลหรือการดูแลทางการแพทย์ตามสมควรแก่กรณี เมื่อบุคคลนั้นมีอาการเจ็บป่วยหรือร้องขอ

(4) ไม่ควบคุมเด็กและเยาวชนร่วมกับผู้กระทำความผิดที่ เป็นผู้ใหญ่ หรือไม่คุมขังผู้หญิงร่วมกับผู้ชาย เว้นแต่เป็นกรณีที่มีกฎหมายและ ระเบียบแบบแผนอนุญาต

ข้อ 21 ข้อมูลข่าวสารที่ข้าราชการตำรวจได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามข้อ 19 หรือจากการปฏิบัติหน้าที่อื่น ข้าราชการตำรวจจะต้องรักษาข้อมูล ข่าวสารนั้นเป็นความลับอย่างเคร่งครัด เพราะอาจเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์ หรือชื่อเสียงของบุคคล หรืออาจเป็นคุณหรือเป็นโทษทั้งต่อผู้เสียหายหรือ ผู้กระทำความผิด

ข้าราชการตำรวจจะเปิดเผยข้อมูลนั้นได้ต่อเมื่อมีความจำเป็นต่อการ ปฏิบัติหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในราชการตำรวจที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อ การดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น

2.4 พื้นที่ในการวิจัย

ประวัติความเป็นมาอำเภอภูเวียง

ภูเวียงเมืองเก่าแก่ มีประวัติความเป็นมายาวนานกว่า 200 ปี โดยจะเห็นได้ว่าเมื่อแรกตั้ง จังหวัดขอนแก่นมีเมืองอยู่เพียง 3 เมืองเท่านั้น คือ เมืองชลบท เมืองภูเวียง และเมืองขอนแก่น และโดยที่เมืองภูเวียงเป็นเมืองที่อยู่ทางทิศตะวันตก คนทั้งหลายมักจะเรียกเมืองภูเวียงว่าเป็น “หัวเมืองเอกฝ่ายตะวันตก” ตามประวัติมหาดไทยส่วนภูมิภาคของอำเภอภูเวียง ปรากฏว่าเมื่อประมาณ พ.ศ. 2300 มีพรานป่าคนหนึ่ง ชื่อ สิงห์ ภายหลังได้รับแต่งตั้งเป็น “กวนทิพย์มนตรี” ได้ไปล่าเนื้อในเขาภูเวียง กวนทิพย์มนตรี เดิมอยู่บ้านท่าเชียงพิณ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ได้เห็นในวงเขาภูเวียงเป็นที่ราบ น้ำท่าอุดมสมบูรณ์เป็นทำเลเหมาะสมแก่การทำมาหากินจึงได้ชักชวนพี่น้องเข้าไปตั้งหลักฐานบ้านเรือนครั้งแรกอพยพไปประมาณ 10 ครอบครัวไปตั้งบ้านบริเวณ “ด่านช้างชุม” เพราะที่ตรงนั้นมีโคลงช้างป่ามารวมกันมาก คือบ้านเมืองเก่าปัจจุบัน

ขณะนั้นพื้นแผ่นดินภูเวียงขึ้นกับเมืองเวียงจันทน์ ซึ่งตรงกับรัชสมัยพระเจ้าตากสินมหาราชของประเทศไทย เมื่อกวนทิพย์มนตรีไปตั้งบ้านเรือน ณ ดังกล่าวและต่อมามีประชาชนเมืองยโสธร นครจำปาศักดิ์ และนครเวียงจันทน์เข้าไปอยู่จำนวนมากบ้านเมืองก็ขยายออกไปหลายหมู่บ้าน ทาง

เจ้าเมืองเวียงจันทร์ได้แต่งตั้งให้ กวนทิพย์มนตรีเป็น เจ้าเมืองภูเวียง ส่งผ้าขาวเป็นเครื่องบรรณาการ แก่เมืองเวียงจันทร์ ต่อมากวนทิพย์มนตรีถึงแก่กรรม ท้าวศรีสุทนต์องชายเป็นเจ้าเมืองแทนในระหว่าง นั้น พระวอ พระตาเป็นกบฏต่อเจ้าเมืองผู้ครองนครเวียงจันทร์และหลบตัวมาอยู่ในเมืองโกมุตไสย์ (อำเภอหนองบัวลำภู) ต่อมาเจ้านครเวียงจันทร์สั่งให้จับพระวอพระตา พระวอพระตา รู้ตัวก่อนจึงได้ หลบหนี ไปอยู่ตอนมดแดง แขวงเมืองอุบลราชธานี เจ้านครเวียงจันทร์ สั่งให้แม่ทัพคุมทหารติดตาม ไปจับพระวอพระตาประหารชีวิต ความทราบถึงพระเจ้าตากสินทรงพิโรธ เห็นว่าเจ้านครเวียงจันทร์ดู หมิ่นพระเดชานุภาพ และรุกร้าแดนไทยจึงสั่งให้พระยาจักรี (พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬา โลกมหาราช) และเจ้าพระยาสุรสีห์ (สมเด็จพระอมรินทราบรมราชินี) สองพี่น้องยกทัพไปปราบเจ้านคร เวียงจันทร์ ปรากฏว่าพระยาจักรีตีนครเวียงจันทร์แตก เข้ายึดนครเวียงจันทร์ และเมืองหลวงพระ บางไว้ได้

ต่อมาท้าวศรีสุทนต์ เจ้าเมืองภูเวียง ซึ่งอยู่ในความปกครองของเจ้าผู้ครองนครเวียงจันทน์ ไหว ทนจึงยอมอ่อนน้อมต่อพระจักรี พระยาจักรีจึงสั่งให้ท้าวศรีสุทนต์กลับไปเป็นเจ้าเมืองภูเวียงดังเดิม และ ให้ขึ้นกับเจ้าเมืองหนองคายซึ่งเป็นเมืองใหญ่ ท้าวศรีสุทนต์ถึงแก่กรรมทางราชการได้แต่งตั้งเจ้าเมืองต่อ จากท้าวศรีสุทนต์ ต่อมาอีก 2 คน เมื่อท้าวศรีสุทนต์ ที่ 3 ถึงแก่กรรม หลวงสุทธิไกร (นามเดิมไม่ปรากฏ) เป็นเจ้าเมืองแทน เมื่อหลวงสุทธิไกรถึงแก่กรรม พระศรีธรรมาธิบดี เป็นเจ้าเมืองแทน เมื่อพระศรีธรรมาธิบดีถึง แก่กรรม ข้าหลวงจันทร์มา ซึ่งส่งมาจากหนองคายเป็น เจ้าเมืองแล้วจึงยุบภูเวียงเป็นอำเภอ ขึ้นกับ เมืองขอนแก่นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2369 ซึ่งข้อมูลดังกล่าวตรงกับหนังสือ ประชุมพงศาวดาร ภาค 4 เรื่อง พงศาวดารหัวเมือง มณฑลอีสาน ซึ่งระบุไว้ว่าในสมัยรัชกาลที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ตรงกับ ประมาณ ปี พ.ศ.2369 โปรดให้ตั้งเมืองภูเวียง ซ้ำเดิมเคยเป็นเมืองโบราณ เป็นเมืองภูเวียง ขึ้นกับ เมืองขอนแก่น ในเวลาต่อมาได้มีการเปลี่ยน คำว่า เมืองภูเวียง เป็น อำเภอภูเวียง คำว่า“อำเภอภู เวียง” ซึ่งเริ่มขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2445 ตรงกับ รศ.121 มีพระยาประสิทธิ์สรรพากร (สีห์ไกรฯ) เป็น นายอำเภอคนแรก

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ด.ต.สุทธิพงษ์ สิงห์ค้อ และคณะ (2559) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามตำแหน่ง (ชั้นยศ) พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3.

ข้อเสนอแนะในการวิจัย มีดังนี้ ผู้บังคับบัญชาควรมีหลักการบริหารจัดการหน่วยงานเพื่อให้องค์กรเกิดประสิทธิภาพสูงสุด หน่วยงานควรจัดอบรมเพื่อส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และหน่วยงาน ควรจัดหาทรัพยากรอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงาน

ปรีชา สาวม่วง และ สุดาพร สาวม่วง (2560) ได้ศึกษารูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามหลักพุทธธรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีตำรวจในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล” พบว่า ตำรวจปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ ใน 4 ด้าน คือคุณธรรม 4 ประการ (บูรณาการกับฆราวาสธรรม 4) อุดมคติ 9 ประการ(บูรณาการกับหลักธรรม 9 ประการ) จริยธรรม 9 ประการ(บูรณาการกับหลักไตรสิกขา)และจรรยาบรรณ 6 ประการ(บูรณาการกับหลักศีล 5) โดยใช้หลักมัชฌิมาปฏิปทา ร่วมในการบูรณาการ และได้นำองค์ความรู้ใหม่คือ MIEC MODEL ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแล้วได้ผลตามวัตถุประสงค์

อนุวัฒน์ ศรีชะเกษ (2563) ได้ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 เพื่อการทำงาน กรณีศึกษาอำเภอหนองนาคำ จังหวัดขอนแก่น ผลวิจัยพบว่า 1. ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 67 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นหญิง ร้อยละ 65.67 เป็นชาย ร้อยละ 34.33 อายุ 31 - 40 ปี ร้อยละ 37.31 อายุ 21 - 30 ปี ร้อยละ 31.34 อายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 28.36 และอายุต่ำกว่า 21 ปี ร้อยละ 2.99 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 70.15 ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 25.37 ปริญญาโท ร้อยละ 2.99 และปริญญาเอก ร้อยละ 1.49 ตำแหน่งพนักงานจ้าง ร้อยละ 53.73 ข้าราชการ ร้อยละ 43.28 และลูกจ้างประจำ ร้อยละ 2.99 การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลกุดธาตุ อำเภอหนองนาคำ จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.45$) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า 1) ด้านหมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ด้านพร้อมเพรียงในการประชุม มาประชุม เลิกประชุมและทำการกิจอื่น ๆ ให้พร้อมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ด้านไม่บัญญัติสิ่งที่ไม่ได้บัญญัติ หรือลัทธิลัทธิต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด 4) ด้านเคารพนับถือผู้บังคับบัญชา และรับฟังคำแนะนำจากท่าน อยู่ในระดับมากที่สุด 5) ด้านไม่ข่มเหงหรือล่วงเกินสตรี อยู่ในระดับมากที่สุด 6) ด้านเคารพสักการะปูชนียสถาน ปูชนียวัตถุและรูปเคารพต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด 7) ด้านให้ความคุ้มครองพระสงฆ์ผู้ทรงศีลและนักบวชอื่น ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด

อุษณีย์ ปานนาค (2565) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการตำรวจภูธรภาค 9 ผลการศึกษา พบว่า ระดับสมรรถนะหลักในการทำงานของข้าราชการตำรวจ ภูธรภาค 9 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม และจริยธรรม ระดับการรับรู้ความยุติธรรมของข้าราชการตำรวจภูธรภาค 9 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผลตอบแทน ระดับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการตำรวจภูธรภาค 9

อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านคุณภาพของงาน ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการตำรวจภูธรภาค 9 ตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ข้าราชการตำรวจภูธรภาค 9 ที่มีเพศ อายุสถานภาพ การศึกษา เงินเดือน ระดับชั้นยศ และอายุราชการ แตกต่างกัน มีระดับประสิทธิภาพในการทำงานไม่แตกต่างกัน ปัจจัยสมรรถนะหลักในการทำงาน ด้านการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม และด้านการทำงานเป็นทีม ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการตำรวจภูธรภาค 9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการรับรู้ความยุติธรรม ด้านกระบวนการส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการตำรวจภูธรภาค 9 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

ฉันทิช มณฑา (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของตำรวจสันติบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยที่มีแรงจูงใจต่อการดำเนินงานของตำรวจสันติบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงานที่ทำ ด้านสวัสดิการและผลตอบแทน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านสภาพแวดล้อมในการ และด้านนโยบายองค์กรและระบบบริหารงาน ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ระดับตำรวจสันติบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานของตำรวจสันติบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ด้านการบรรลุเป้าหมาย ด้านการบูรณาการ ด้านการปรับตัว และด้านการคงสภาพความสมบูรณ์ของระดับค่านิยม ตามลำดับ และผลการทดสอบสมมติฐาน ตำรวจสันติบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีเพศ อายุระดับการศึกษา เงินเดือนสถานภาพการสมรส และระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่ปัจจัยที่มีแรงจูงใจต่อการดำเนินงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของตำรวจสันติบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

กมลพรรณ รอดจินดา (2565) การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สำนักงานงบประมาณและการเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ระดับชั้นยศสัญญาบัตร ระยะเวลาในการรับราชการต่ำกว่า 5 ปีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000 -20,000 บาท ผลการวิจัยยังพบว่าปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานและปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D.= 0.471) และ ($\bar{x} = 4.12$, S.D.= 0.491) ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยจูงใจมีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สำนักงานงบประมาณและการเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.564 ($R^2 = 0.564$) แสดงว่าตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยจูงใจมีผลต่อมีผลต่อตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สำนักงานงบประมาณและการเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ร้อยละ 56.40 เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า มีจำนวน 2 ด้าน คือ 2 ด้านความรับผิดชอบหน้าที่ และด้านความสำเร็จในการทำงาน มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สำนักงานงบประมาณและการเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

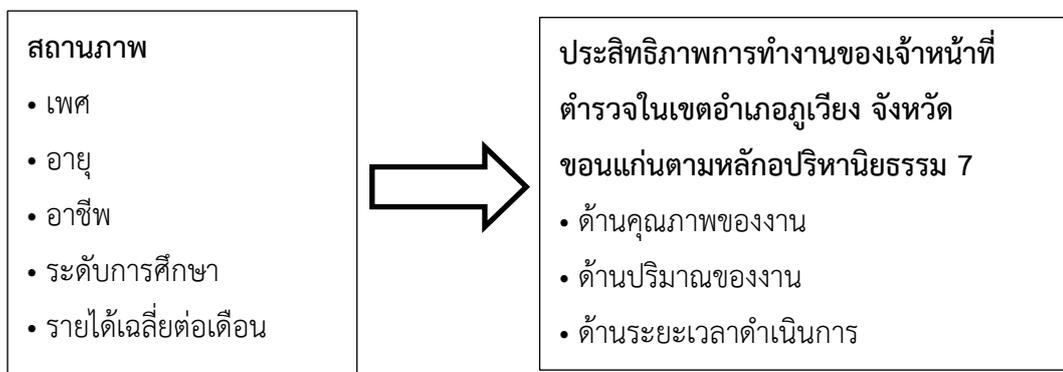
พระมหาสุรสิทธิ์ ไชยสังกา และคณะ (2567) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอภิธานิธรรม 7 ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า 1) การนำหลักอภิธานิธรรม 7 ไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมทางการเมืองที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดมหาสารคามโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการทํานุบำรุงพระพุทธศาสนาตลอดถึงบรรพชิตในศาสนา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการเคารพสักการสถานของประเทศชาติบ้านเมือง ด้านการให้เกียรติสตรียอมรับความเท่าเทียมสตรีและบุรุษ (ด้านการร่วมกำหนดกฎเกณฑ์ทางการเมือง ด้านความพร้อมเพรียงกันประชุม ด้านการเคารพประธานและความคิดเห็นของสมาชิกในที่ประชุม และด้านการหมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) วิเคราะห์การนำหลักอภิธานิธรรม 7 ไปประยุกต์ ใช้ในการส่งเสริมทางการเมือง พบว่า ตัวแปร 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความพร้อมเพรียงกันประชุม ด้านการเคารพ สักการสถานของประเทศชาติบ้านเมือง ด้านการทํานุบำรุงพระพุทธศาสนาตลอดถึงบรรพชิตในศาสนา ร่วมกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม ได้ร้อยละ 37.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) แนวทางการนำหลักอภิธานิธรรม 7 ไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมทางการเมืองการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม ต้องดำเนินการสนับสนุนองค์กรประชาสังคมที่ทำงานเกี่ยวกับประชาธิปไตย ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองและรัฐบาลต้องพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับหลักอภิธานิธรรม 7 ประการ

2.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยไว้ดังนี้คือ

ตัวแปรต้น/ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยผู้วิจัยได้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอำนวยการนิยธรรม 7 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอำนวยการนิยธรรม 7 จำแนก เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เพื่อเสนอแนะประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอำนวยการนิยธรรม 7 โดยมีขั้นตอนรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ
 - 3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผล
- 3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.8 การวัดค่าตัวแปร
- 3.9 สถิติที่ใช้ในการวิจัย
- 3.10 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอเวียง จังหวัดขอนแก่น ที่มีอายุ ระหว่าง 20-59 ปี จำนวน 42,980 คน

กลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอเวียง จังหวัดขอนแก่น ที่มีอายุ ระหว่าง 20-59 ปี โดยใช้สูตรการหากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro

Yamane ที่ ความคลาดเคลื่อน 0.05 (ระดับความเชื่อมั่น 95%) โดยที่ใช้สูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ทราบจำนวนประชากร ดังต่อไปนี้

$$\text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง } n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

e = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนได้ ร้อยละ 5 หรือ 0.05

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ที่มีอายุ ระหว่าง 20-59 ปี รวมทั้งหมด จำนวน 42,980 คน

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างกำหนดให้คลาดเคลื่อนได้ 0.05%

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{42,980}{1+42,980(0.05)^2}$$

กลุ่มตัวอย่าง $n = 396.31$

ดังนั้น จึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 397 คน โดยได้ทำการเก็บจริง จำนวน 400 คน เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยหน่วยประชากรในแต่ละชั้นภูมิจะมีลักษณะเหมือนกัน (Homogeneous) แล้วสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากรโดยใช้สูตรดังนี้

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการเลือกผู้สูงอายุตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่แสดงไว้ โดยการสุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ที่มีอายุ ระหว่าง 20-59 ปี

3.3 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ที่มีอายุ ระหว่าง 20-59 ปี รวมทั้งสิ้นจำนวนจำนวน 42,980 คน

3.3.2 ข้อมูลทฤษฎี

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น โดยได้แบ่งเนื้อหาแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นแบบสอบถามประเภทตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วยคำถามจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 3 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านคุณภาพของงาน ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำนวน 7 ข้อ
- 2) ด้านปริมาณของงาน ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำนวน 7 ข้อ
- 3) ด้านระยะเวลาดำเนินการ ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำนวน 7 ข้อ

รวมทั้งหมด จำนวน 21 ข้อ

โดยเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ประกอบด้วย คำถาม จำนวน 21 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบ 5 หมายถึง การมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระดับมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

ตอบ 4 หมายถึง การมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระดับมาก ให้ 4 คะแนน

ตอบ 3 หมายถึง การมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระดับปานกลางให้ 3 คะแนน

ตอบ 2 หมายถึง การมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระดับน้อย ให้ 2 คะแนน

ตอบ 1 หมายถึง การมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระดับน้อยที่สุดให้ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions)

3.5 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล จากการศึกษาการประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.5.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการตัดสินใจ การปฏิบัติ การร่วมรับผลประโยชน์ และการติดตามและประเมินผล เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นพื้นฐานในการจัดทำแบบสอบถามงานวิจัยฉบับนี้

3.5.2 ศึกษาเทคนิคและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดของงานวิจัย

3.5.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5.4 นำเสนอร่างแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ทำการตรวจสอบเพื่อให้ได้คำถามที่ครอบคลุมตรงตามสภาพความเป็นจริง เป็นการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ผ่านพูล

การศึกษา -ศษ.บ. (การสอนภาษาอังกฤษ) (เกียรตินิยมอันดับ 1)
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
-สส.ม. (การวิจัยทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์)
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
-Ph.D. (Sociology)
Bharati Vidyapeeth University, Pune, India

ตำแหน่ง -อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

2) พระครูวุฒิธรรมสาร. ผศ.ดร.

การศึกษา -ศน.บ. (ปรัชญา)
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- ศน.ม. (พุทธศาสนาและปรัชญา)
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

	-ศน.ด. (พุทธศาสนศึกษา)
	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ตำแหน่ง	-อาจารย์ประจำสาขาพุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

3) ดร.อัครเดช นิลโยธิน

การศึกษา	-คอบ. (ศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม)
	มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
	-ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)
	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
	-ศษ.ด. (การบริหารการศึกษา)
	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ตำแหน่ง	-อาจารย์ประจำสาขาวิจัยพุทธศาสตร์และปรัชญา

5. นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบ แก้วไขจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ สูตร $IOC = \frac{\sum R N}{N}$ เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง $\sum R$ หมายถึง แทนผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในข้อนั้น N หมายถึง แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ โดยเลือกข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (นภาพร สิงห์ดี 2531, หน้า 282; อ้างถึงใน เชิดศักดิ์ คำมี และคณะ, 2560, หน้า 60) โดยได้ค่า IOC 1.00

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลอง (Try out) โดยใช้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ้านโคก อำเภอหนองนาคำ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.941 ซึ่งผ่านเกณฑ์สามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

7. จัดพิมพ์แบบสอบถาม เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.6.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน นำเรียนนายอำเภอภูเวียง เพื่อขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

3.6.2 เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการชี้แจงรายละเอียดของแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างฟังอย่างละเอียด และดำเนินการเก็บ

รวบรวมข้อมูลจากประชาชนในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น จากแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด แล้วนำมาทำการวิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัยต่อไป

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

3.7.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแต่ละฉบับ แล้วนำฉบับที่สมบูรณ์มาให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อ แล้วบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์

3.7.2 ทำการวิเคราะห์แล้วนำผลวิเคราะห์ไปแปลผลตามวัตถุประสงค์

3.7.3 การแปลความหมายของคะแนน โดยการใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนเป็นตัวชี้วัด โดยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ มีดังนี้

3.7.3.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในเครื่องมือที่ได้รับคืนมา

3.7.3.2 แจกนับแบบสอบถามตามข้อ 1 และตรวจให้คะแนนแต่ละฉบับเป็นรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.7.3.3 นำผลการแจกนับคะแนนมาหาค่าทางสถิติ ดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์หาจำนวนและร้อยละ (Percentage)

2) ระดับความคิดเห็น หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.8 การวัดค่าตัวแปร

3.8.1 การวัดค่าตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล

3.8.1.1 เพศ ได้แก่ เพศหญิง, เพศชาย

3.8.1.2 อายุ ได้แก่ อายุ 20- 59 ปี

3.8.1.3 ระดับการศึกษา ได้แก่ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ประถมศึกษา ถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย), ระดับอุดมศึกษา (อนุปริญญา, ปริญญาตรี, โท, และเอก)

3.8.1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ได้แก่ ไม่เกิน 10,000 บาท, 10,000-20,000 บาท, 20,001-30,000 บาท, 30,001 บาทขึ้นไป

3.8.2 การวัดค่าตัวแปรตาม ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ทั้งหมดมี 3 ตัวแปร ประกอบไปด้วย 1) ด้านคุณภาพของงาน 2) ด้านปริมาณของงาน 3) ด้านระยะเวลาดำเนินงาน ในการติดตามและประเมินผล

โดยคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) การสร้างคำถามตามแนวของ ไลเคอร์ท (Likert) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

3.8.2.1 การประมวลผลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประมวลผลข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถามหลังจากที่ได้รับแบบสอบถามคืนมา

2) บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูลและเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ

3) ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4) ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

3.8.2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลประกอบไปด้วย เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

2) วิเคราะห์ระดับพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน 1)ด้านคุณภาพของงาน 2) ด้านปริมาณของงาน 3) ด้านระยะเวลาดำเนินงาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3.8.3 เกณฑ์การแปลผล เกณฑ์การแปลผลให้คะแนนลักษณะคำตอบของข้อความที่แสดงถึงการประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 ให้คะแนน 1, 2, 3, 4, 5 ตามลำดับ ส่วนข้อความที่ตรงกันข้ามจะให้คะแนนกลับกัน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนการ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 มี โดยอันตรภาคชั้น เพื่อจัดระดับช่วงของการหาค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับคะแนน}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

การแปลความหมายเกี่ยวกับการประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง

1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

3.9 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) ระดับความคิดเห็นการประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) การมีการประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 โดยจำแนกตาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t – test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

3.10 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบตาราง และบรรยายประกอบได้ตาราง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอำนวยการนิยธรรม 7 มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา และการทดสอบสมมติฐานการศึกษา ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ต่าง ๆ โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอำนวยการนิยธรรม 7

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอำนวยการนิยธรรม 7

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอำนวยการนิยธรรม 7

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ และอาชีพ โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ผลการศึกษามีดังนี้

ตารางที่ 4.1.1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	209	52.30
หญิง	191	47.80
รวม	400	100.00

จากตาราง ที่ 4.1.1 ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.30 และเพศหญิง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80

ตารางที่ 4.1.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ระดับอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20-39 ปี	107	26.80
40 - 59 ปี	243	60.80
60 ปีขึ้นไป	50	12.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1.2 ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40-59 ปี จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.80 รองมาคือ มีอายุระหว่าง 20-39 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 และอายุระหว่าง 60 ปีขึ้นไป จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 4.1.3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประกอบอาชีพ	273	68.30
ไม่ประกอบอาชีพ	127	31.80
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1.3 ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 68.30 และไม่ประกอบอาชีพ จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.80

ตารางที่ 4.1.4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	262	65.50
ระดับอุดมศึกษา	138	34.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1.4 ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.50 และระดับอุดมศึกษา จำนวน 138 คิดเป็นร้อยละ 34.50

ตารางที่ 4.1.5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	136	34.00
10,000-20,000 บาท	171	42.80
20,001-30,000 บาท	57	14.30
30,001 บาทขึ้นไป	36	9.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1.5 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ โดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ส่วนมาก 10,000 - 20,000 บาท จำนวน 171 คนคิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาคือไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00รองลงมาคือ 20,001 - 30,000 จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 และ 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 36 คิดเป็นร้อยละ 9.00

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

ผู้วิจัยวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิปธานิยธรรม 7 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2.1 ระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิปธานิยธรรม 7 ด้านคุณภาพงาน โดยรวมทั้ง 3 ด้าน

โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ตามหลักอภิปธานิยธรรม 7	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านคุณภาพงาน	3.97	0.97	มาก
2. ด้านปริมาณของงาน	3.95	0.83	มาก
3. ด้านระยะเวลาดำเนินการ	3.93	0.91	มาก
รวม	3.95	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.2.1 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตาม

หลักการบริหารนิยธรรม 7 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านคุณภาพงาน รองลงมา ได้แก่ ด้านปริมาณของงาน และด้านระยะเวลาดำเนินการ

ตารางที่ 4.2.2 ระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ด้านคุณภาพงาน

ด้านคุณภาพงาน ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีการประชุมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภออยู่เป็นประจำ	4.07	1.13	มาก
2. ท่านมีปรึกษาหารือ กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภออยู่เป็นประจำ เมื่อมีเหตุจำเป็น	4.01	1.01	มาก
3. ท่านมีการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภออยู่เป็นประจำเพื่อรับฟังข่าวสาร/เหตุการณ์สำคัญ	4.03	1.10	มาก
4. ท่านมีการประสานขอความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภอ ในเวลาที่มีกิจจำเป็นที่เหมาะสม	3.96	1.06	มาก
5. ท่านได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภออยู่เป็นประจำ	3.97	1.16	มาก
6. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดประชุม/โครงการ/กิจกรรม กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภอโดยพร้อมเพรียงกัน	3.86	1.17	มาก
7. ท่านได้มีตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภอ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน	3.88	1.23	มาก
รวม	3.97	0.97	มาก

จากตารางที่ 4.2.2 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านมีการประชุมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภออยู่เป็นประจำ รองมาคือ ท่านมีการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภออยู่เป็นประจำเพื่อรับฟังข่าวสาร/เหตุการณ์สำคัญ และข้อที่มีค่าเฉลี่ย

ต่ำสุดคือ ท่านมีส่วนร่วมในการจัดประชุม/โครงการ/กิจกรรม กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภอโดยพร้อมเพรียงกัน

ตารางที่ 4.2.3 ระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 ด้านปริมาณงาน

ด้านปริมาณงาน ตามหลักอภิธานิธรรม 7	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการทำงานอย่างเคร่งครัด ไม่เพิกเฉยต่อหน้าที่	4.09	1.00	มาก
2. ท่านคิดว่าปริมาณงานที่ตำรวจรับผิดชอบมีความเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ มีการประชุมพบปะปรึกษาหารือกันในการะงานต่าง ๆ ของตำรวจ	4.02	1.06	มาก
3. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคน ได้ลงตรวจพื้นที่ตามจุดต่าง ๆ เป็นประจำทุกวัน	3.95	1.07	มาก
4. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจรับผิดชอบหน้าที่ตามภาระงานและถือปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ไม่ขัดกับกฎหมาย	3.98	1.08	มาก
5. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการตั้งกฎระเบียบกฏเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องชอบธรรม ตามหลักการเดิมขององค์กร	3.83	1.13	มาก
6. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอาวุโส เพื่อให้บรรลุไปตามนโยบายของประชาชน	3.93	1.11	มาก
7. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติตามคำแนะนำวิธีการและแนวทางการปฏิบัติอันเป็นประโยชน์ต่อประชาชน	3.90	1.03	มาก
รวม	3.95	0.83	มาก

จากตารางที่ 4.2.3 พบว่า ประชาชนที่อยู่ในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการทำงานอย่างเคร่งครัด ไม่เพิกเฉยต่อหน้าที่ รองมา คือ ท่านคิดว่าปริมาณงานที่ตำรวจรับผิดชอบมีความเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ มีการประชุมพบปะปรึกษาหารือกันในการะ

งานต่าง ๆ ของตำรวจ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติตามคำแนะนำวิธีการและแนวทางการปฏิบัติอันเป็นประโยชน์ต่อประชาชน

ตารางที่ 4.2.4 ระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ด้านระยะเวลาดำเนินการ

ด้านระยะเวลาดำเนินการ ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการกำหนดระยะเวลาในการประชุม เพื่อให้ประชาชนได้เสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการบริหารงานตำรวจ	3.82	1.13	มาก
2. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจในภาระงานด้านต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3.87	1.10	มาก
3. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ทำตามอำเภอใจ โดยผิดหลักการเดิมที่หมุ่คณะได้วางไว้	3.85	1.13	มาก
4. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีบทบาทหน้าที่ในการทำงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยคำนึงถึงความถูกต้องชอบธรรม	3.99	1.05	มาก
5. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายตามกำหนดเวลาทุกครั้ง	3.99	1.07	มาก
6. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจนำหลักธรรมของศาสนาไปใช้ในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความน่าเคารพนับถือ	4.02	1.04	มาก
7. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจัดให้มีการดูแลพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตามความเหมาะสม	3.97	1.09	มาก
รวม	3.93	0.91	มาก

จากตารางที่ 4.2.4 พบว่า ประชาชนที่อยู่ในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจนำหลักธรรมของศาสนาไปใช้ในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่

ประชาชน เพื่อให้เกิดความน่าเคารพนับถือ รองมาคือ ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายตามกำหนดเวลาทุกครั้ง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการกำหนดระยะเวลาในการประชุม เพื่อให้ประชาชนได้เสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการบริหารงานตำรวจ

4.3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ดังนี้

ตารางที่ 4.3.1 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามเพศ

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
	(n=400)					
1. ด้านคุณภาพงาน ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7	4.06	0.88	3.87	1.04	1.911	.001*
2. ด้านปริมาณงาน ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7	3.97	0.80	3.93	0.87	0.460	.578
3. ด้านระยะเวลาดำเนินงาน ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7	3.89	0.90	3.97	0.91	-0.822	.725
รวมทุกด้าน	3.97	0.78	3.92	0.85	0.606	.256

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3.1 แสดงผลการเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน สำหรับรายด้าน พบว่า ด้านคุณภาพงาน ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.3.2 ผลการเปรียบเทียบการมี ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน เขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิปธานิยธรรม 7

จำแนกตามอายุ

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น	20 – 39 ปี		40 – 59 ปี		60 ปีขึ้นไป	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1. ด้านคุณภาพงาน ตามหลักอภิปธานิยธรรม 7	3.89	1.07	3.95	0.94	4.20	0.83
2. ด้านปริมาณงาน ตามหลักอภิปธานิยธรรม 7	3.90	0.91	3.96	0.80	4.04	0.81
3. ด้านระยะเวลาดำเนินงาน ตามหลักอภิปธานิย ธรรม 7	3.86	1.08	3.92	0.83	4.11	0.84
4. รวมทุกด้าน	3.88	0.94	3.95	0.77	4.12	0.71

จากตารางที่ 4.3.2 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขต อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิปธานิยธรรม 7 จำแนกตามอายุ โดยรวม พบว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมตามหลักอภิปธานิยธรรม 7 ประสิทธิภาพการทำงานของ เจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.3.3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอ
ภูเวียง จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามอายุ โดยแยกเป็นรายด้าน

(n = 400)

ประสิทธิภาพของประชาชนตาม หลักการบริหารธรรม 7	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านคุณภาพงาน ตามหลักอปร ิบริหารธรรม 7	ระหว่างกลุ่ม	3.301	2	1.651	1.760	.173
	ภายในกลุ่ม	372.228	397	.938		
	รวม	375.529	399			
2. ด้านปริมาณงาน ตามหลักอปร ิบริหารธรรม 7	ระหว่างกลุ่ม	.703	2	.352	.498	.608
	ภายในกลุ่ม	280.584	397	.707		
	รวม	281.287	399			
3. ด้านระยะเวลาดำเนินการ ตาม หลักอปรบริหารธรรม 7	ระหว่างกลุ่ม	2.177	2	1.089	1.315	.270
	ภายในกลุ่ม	328.583	397	.828		
	รวม	330.761	399			
4. รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	1.866	2	.933	1.403	.247
	ภายในกลุ่ม	264.032	397	.665		
	รวม	265.898	399			

จากตารางที่ 4.3.3 แสดงผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน
เขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม พบว่า ประชาชนในทุกระดับอายุ มี
ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักอปรบริหารธรรม 7 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.3.4 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอ
ภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

(n=400)

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7	ประกอบอาชีพ		ไม่ประกอบอาชีพ		t	Sig.
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านคุณภาพงาน ตามหลักการบริหาร นิยธรรม 7	3.87	1.02	4.17	0.81	-2.870	.000*
2. ด้านปริมาณงาน ตามหลักการบริหาร นิยธรรม 7	0.91	0.88	4.05	0.72	-1.517	.005*
3. ด้านระยะเวลาดำเนินงาน ตามหลัก การบริหารนิยธรรม 7	3.85	0.96	4.10	0.76	-2.707	.007*
รวมทุกด้าน	3.88	0.87	4.10	0.65	2.586	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3.4 แสดงผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน
เขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 โดยภาพรวม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ
พบว่า ประชาชนในทุกกลุ่มอาชีพ มีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 โดยรวม
แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.3.5 แสดงค่าเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภินิหารธรรม 7 จำแนกตามระดับการศึกษา

(n=400)

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตาม หลักอภินิหารธรรม 7	ขั้นพื้นฐาน		อุดมศึกษา		t	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านคุณภาพงาน ตามหลักอภินิหารธรรม 7	3.95	0.99	4.01	0.92	-.614	.162
2. ด้านปริมาณงาน ตามหลักอภินิหารธรรม 7	3.96	0.84	3.94	0.83	.288	.677
3. ด้านระยะเวลาดำเนินงาน ตามหลักอภินิหาร ธรรม 7	3.95	0.92	3.89	0.88	.665	.858
รวมทุกด้าน	3.95	0.83	3.95	0.78	.106	.809

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3.5 แสดงผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภินิหารธรรม 7 จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวม พบว่า ประชาชน มีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักอภินิหารธรรม 7 ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.3.6 ผลการเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภินิหารธรรม 7 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(n=400)

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัด ขอนแก่น	ไม่เกิน 10,000		10,000- 20,000		20,001-30,000		30,001 ขึ้นไป	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านคุณภาพงาน ตามหลักอภินิหาร ธรรม 7	4.06	0.90	3.96	1.00	4.04	0.97	3.55	0.96
2. ด้านปริมาณงาน ตามหลักอภินิหาร ธรรม 7	3.99	0.87	3.99	0.81	3.99	0.81	3.60	0.81
3. ด้านระยะเวลาดำเนินงาน ตามหลักอภินิหาร ธรรม 7	4.02	0.89	3.91	0.91	3.96	0.89	3.60	0.91
4. รวมทุกด้าน	4.03	0.78	3.95	0.82	4.00	0.81	3.58	0.81

ตารางที่ 4.3.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(n = 400)

ประสิทธิภาพการทำงานของ เจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภู เวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลัก การบริหารนิยธรรม 7		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านคุณภาพงาน ตามหลักอปร ิหรานิยธรรม 7	ระหว่างกลุ่ม	7.967	3	2.656	2.861	.037*	
	ภายในกลุ่ม	367.562	396	.928			
	รวม	375.529	399				
2. ด้านปริมาณงาน ตามหลักอปร ิหรานิยธรรม 7	ระหว่างกลุ่ม	5.029	3	1.676	2.403	.067	
	ภายในกลุ่ม	276.258	396	.698			
	รวม	281.287	399				
3. ด้านระยะเวลาดำเนินการ ตาม หลักอปริหรานิยธรรม 7	ระหว่างกลุ่ม	5.271	3	1.757	2.138	.095	
	ภายในกลุ่ม	325.490	396	.822			
	รวม	330.761	399				
4. รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	5.820	3	1.940	2.954	.032*	
	ภายในกลุ่ม	260.078	396	.657			
	รวม	265.898	399				

จากตารางที่ 4.3.7 แสดงผลการเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามโดยรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยภาพรวม พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชน มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับรายด้าน พบว่า ด้านคุณภาพงาน ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบเพื่อหาว่าระดับอายุคู่ใดที่มีความแตกต่างกันด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 4.3.8 ผลการเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารธรรม 7 ด้านคุณภาพงาน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายคู่

(n=400)

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารธรรม 7	รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	ไม่'เกิน			
			10,000	10,000 – 20,000	20,001-30,000	30,001 ขึ้นไป
	ไม่'เกิน 10,000	4.06	-			
ด้านคุณภาพงาน ตามหลักบริหารธรรม 7	10,000 – 20,000	3.96	-.10671	-		
	20,001-30,000	4.04	-.08605	.08605	-	
	30,001 ขึ้นไป	3.55	-.51669*	-.40998*	-.49603*	-

จากตารางที่ 4.3.8 แสดงผลการเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารธรรม 7 จำแนกตามรายได้ต่อเดือน เป็นรายคู่ โดยวิธี LSD พบว่า กลุ่มรายได้ต่อเดือน ที่มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารธรรม 7 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มรายได้ ไม่เกิน 10,000 มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารธรรม 7 แตกต่างจากกลุ่มรายได้ 10,000 – 20,000, 20,001-30,000 และ 30,001 ขึ้นไป

ตารางที่ 4.3.9 ผลการเปรียบเทียบการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอ
ภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 รวมทุกด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
เป็นรายคู่

(n=400)

ประสิทธิภาพการทำงานของ เจ้าหน้าที่ตำรวจใน เขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตาม หลักการบริหารนิยธรรม 7	รายได้ต่อ เดือน	\bar{X}	ไม่'เกิน			
			10,000 – 10,000	20,001- 20,000	30,001- 30,000	30,001 ขึ้นไป
	ไม่'เกิน 10,000	4.03	-			
รวมทุกด้าน	10,000 – 20,000	3.95	-.07301	-		
	20,001- 30,000	4.00	-.04233	.04233	-	
	30,001 ขึ้นไป	3.58	-.44553*	-.37253*	-.41486*	-

จากตารางที่ 4.3.9 แสดงผลการเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน
เขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 เมื่อทดสอบความแตกต่างของด้านการมี
ส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน เป็นรายคู่ โดยวิธี LSD พบว่า กลุ่มรายได้ต่อเดือน
ที่มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักบริหาร
นิยธรรม 7 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มรายได้ไม่เกิน
10,000 มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตาม
หลักการบริหารนิยธรรม 7 มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,000 – 20,000, 20,001-30,000 และ 30,001 ขึ้นไป

ตารางที่ 4.3.10 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิรธรรม 7

ลำดับ	สมมติฐาน	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.	เพศ	0.256	ไม่แตกต่าง
2.	อายุ	0.247	ไม่แตกต่าง
3.	อาชีพ	0.000	แตกต่าง
4.	ระดับการศึกษา	0.809	ไม่แตกต่าง
5.	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	0.032	แตกต่าง

จากตารางที่ 4.3.10 สรุปผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิรธรรม 7 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิรธรรม 7 โดยภาพรวมที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

4.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิรธรรม 7

ตารางที่ 4.4.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิรธรรม 7

ลำดับ	ข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจของประชาชนตามหลักการบริหารนิรธรรม 7	ความถี่
1.	ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	20
2.	เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนควรปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา	12
3.	เจ้าหน้าที่ตำรวจควรปฏิบัติงานตามเวลาราชการ	10
	รวม	42

จากตารางที่ 4.4.1 พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิรธรรม 7 มีความถี่สูงสุดโดยเรียงลำดับ

ค่าความถี่จากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่าด้านที่มากที่สุดได้แก่ ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุมอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อพูดคุยกันหารือ ความถี่ 20 รองมาคือเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคน ควรปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา ความถี่ 12 และเจ้าหน้าที่ตำรวจควรปฏิบัติงานตามเวลาราชการ ความถี่ 10

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 โดยวิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 400 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ (ทาโร ยามาเน่, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 400 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) สถิติ ความถี่ (ค่าร้อยละ) (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเปรียบเทียบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำนวน 400 คน เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 52.30 มีอายุระหว่าง 40-59 ปี

คิดเป็นร้อยละ 60.80 ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 68.30 มีระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 65.50

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 โดยภาพรวม พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านมีการประชุมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นประจำ รองลงมาคือ ท่านมีการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภออยู่เป็นประจำเพื่อรับข่าวสาร/เหตุการณ์สำคัญและ ท่านมีส่วนร่วมในการจัดประชุม/โครงการ/กิจกรรม กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภอโดยพร้อมเพรียงกัน ตามลำดับ

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 กับข้อมูลส่วนทั่วไป พบว่า

1. ประชาชน ที่มีเพศแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ไม่แตกต่างกัน

2. ประชาชน ที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ไม่แตกต่างกัน

3. ประชาชน ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชน ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 พบว่า ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุมอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อพูดคุยกันหารือ รองมาคือเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนควรปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ตำรวจควรปฏิบัติงานตามเวลาราชการ

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษาการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 พบว่า โดยภาพรวมระดับการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานิธรรม 7 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่นนั้น ส่วนใหญ่มีมีประสิทธิภาพ

การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างมาก แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่วนราชการได้จัดให้ เช่น โครงการปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของตำรวจสันติบาลในภาคตะวันออก โครงการประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โครงการปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น หลังจากที่เข้าร่วมกิจกรรมแล้วทำให้ประชาชนมีความรู้และความเข้าใจในการมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และมีความรู้ในวิชาชีพเพิ่มขึ้นทำให้พึ่งพาตนเองได้และเกิดความยั่งยืนในการมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยการดำเนินการอย่างต่อเนื่องประชาชนประกอบด้วย ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฉันทิช มณฑา (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของตำรวจสันติบาลในภาคตะวันออก” ผลการวิจัยพบว่า ระดับคุณภาพในการดำเนินงานของตำรวจสันติบาลในภาคตะวันออก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยลลิตา ปาละกุล และอรนนท์ กลั่นทปุระ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ” ผลการวิจัยพบว่า ระดับคุณภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของเศรษฐพัส ธเนษฐ์ภักคพงษ์ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของกองบัญชาการตำรวจนครบาล” ผลการวิจัยพบว่า ระดับคุณภาพการบริหารจัดการในเขตนครบาล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

5.2.2 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิรกรรม 7 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิรกรรม 7 โดยภาพรวมที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ปรีชา สาวม่วง และ สุดาพร สาวม่วง (2560) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการทำงานของตำรวจในกรุงเทพมหานคร โดยพบว่าการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพต้องอิงตามหลักพุทธธรรมและจรรยาบรรณ นี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยอื่น ๆ เช่น อายุ เพศ หรือการศึกษา ไม่ได้เป็นปัจจัยหลักในการกำหนดประสิทธิภาพการทำงาน แต่ความสำคัญจะอยู่ที่การมีจริยธรรมในการทำงานเป็นหลัก สอดรับกับงานวิจัยของอุษณีย์ ปานนาค (2564) พบว่าประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการตำรวจในภูธรภาค 9 ไม่แตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้ต่อเดือน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ และการศึกษาต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการรับรู้ประสิทธิภาพการทำงานของตำรวจในเขตภูเวียง แต่ผลที่แตกต่างเกิดขึ้นจากการที่ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยที่แตกต่างกัน และมีการเชื่อมโยงกับงานวิจัยของกมลพรรณ รอดจินดา (2565) ชี้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานคือความรับผิดชอบต่อหน้าที่และความสำเร็จในการ

ทำงาน ไม่ได้มีการเชื่อมโยงกับรายได้หรือระดับการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าปัจจัยรายได้ส่งผลต่อการรับรู้ประสิทธิภาพการทำงานของประชาชนบางกลุ่ม แต่ปัจจัยอื่น ๆ เช่น อายุและเพศ ไม่ได้ส่งผล การศึกษาทั้งหมดเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า แม้จะมีความแตกต่างในปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อายุ เพศ และการศึกษา แต่ปัจจัยเหล่านี้ไม่ได้ส่งผลต่อการรับรู้ประสิทธิภาพการทำงานของตำรวจในระดับที่มีนัยสำคัญ ขณะเดียวกัน รายได้อาจเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการประเมินประสิทธิภาพจากประชาชนที่แตกต่างกันในบางกรณี

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการมีประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 พบว่า ด้านคุณภาพงาน ด้านหมั่นประชุมกันเองนิยตตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ด้านปริมาณงาน ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ด้านระยะเวลาดำเนินการ ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 อยู่ในระดับมาก โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยที่พบว่า ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 อยู่ในระดับสูง ควรมีการจัดทำนโยบายสนับสนุนการรักษามาตรฐานดังกล่าว โดยเน้นการพัฒนาจริยธรรมและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน รวมถึงนโยบายที่เน้นการสร้างการเข้าใจระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชน เพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงประสิทธิภาพการทำงานของตำรวจ นอกจากนี้ ควรมีการประเมินผลการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อตรวจสอบการบรรลุเป้าหมายและความยั่งยืนในการพัฒนา

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียงสามารถนำเอาโครงการที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำงานตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 มาปรับใช้ เช่น โครงการฝึกอบรมด้านจริยธรรมและการปฏิบัติตามระเบียบวินัยในที่ทำงาน นอกจากนี้ ควรมีการจัดกิจกรรมเชื่อมโยงระหว่างตำรวจและประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจในวิชาชีพตำรวจ และเพิ่มพูนความร่วมมือจากชุมชนในการพัฒนาความปลอดภัยและคุณภาพชีวิต

5.3.3 ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรสำรวจปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากอาชีพและรายได้ เช่น ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา หรือการเข้าร่วมโครงการพัฒนาบุคลากร ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่

ในจังหวัดต่าง ๆ หรือระหว่างภูมิภาค เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาโครงการใน
ระดับประเทศได้

บรรณานุกรม

- กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2554). คู่มือเสริมสร้างการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม และจรรยาบรรณของตำรวจ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ตำรวจ.
- กมลพรรณ รอดจินดา. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สำนักงานงบประมาณและการเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉันทิช มณฑา. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของตำรวจสันติบาลในภาค ตะวันออก. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัย บูรพา.
- ศทวรุช พรหมายน. (2545). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจกองตรวจคนเข้าเมือง: ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการตำรวจฝ่าย 1 ฝ่าย 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ด.ต.สุทธิพงษ์ สิงห์ค้อ และคณะ. (2559). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานี ตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้ สู่ความยั่งยืน” 17 มิถุนายน 2559 ณ วิทยาลัยนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. 601-611.
- ทิพาวดี เมฆสุวรรณค์. (2538). การส่งเสริมประสิทธิภาพในระบบราชการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ก.พ.
- ธัญญารัตน์ สาลิกา. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานด้านการเงิน การคลัง. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เงินกองทุนส่งเสริมงานวิจัย ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2566.
- นวพรรณ มังคละพลึง. (2546). แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วน ตำบล กรณีศึกษาอำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐและกิ่งอำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี, การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- นันทรัตน์ จำปาแดง. (2548). การเป็นลูกค้ำที่ดี. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ว่างอักษร.

- ปรีชา สาวม่วง และ สุดาพร สาวม่วง. (2560). รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามหลักพุทธธรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีตำรวจในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล. *วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์*, 13(ฉบับพิเศษ) เล่ม 2. 357-367.
- พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย. (2539). ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระครูประสิทธิสรคุณ (บุรินทรฐิตธมฺโม). (2545). ศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องความไม่ประมาทในพระพุทธศาสนาเถรวาท. วิทยานิพนธ์พุทธศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พรณพิลาศ สมศรี. (2546). การสำรวจความคิดเห็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ของเทศบาลในจังหวัดจันทบุรี . มหาวิทยาลัยบูรพา/ชลบุรี.
- พระมหาจันทิม มะเตือ. (2546). ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พระพรหมคุณาภรณ์. (2546). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ บริษัท เอส. อาร์. พรินต์ติ้ง แมส โปรดักส์ จำกัด.
- พระภาวนาวิริยคุณ. (2548). ความรู้ประมาณฐานรากของพระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ พีพีพรินต์ติ้ง.
- พระภาวนาวิริยคุณ. (2548). ความรู้ประมาณฐานรากของพระพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ พีพีพรินต์ติ้ง.
- พระทวีป กลยานธมฺโม (เล็กบัณฑิต). (2552). การศึกษาวิเคราะห์หลักกัลยาณมิตรสำหรับการดำรงชีวิตที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนา. วิทยานิพนธ์พุทธศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระทวีป กลยานธมฺโม (เล็กบัณฑิต). (2552). การศึกษาวิเคราะห์หลักกัลยาณธรรมสำหรับการดำรงชีวิตที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนา. วิทยานิพนธ์พุทธศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระเทพวิสุทธาน. (2552). อธิบายธรรมวิภาค. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พระเทพวิสุทธาน. (2552). อธิบายธรรมวิภาค. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.

- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). (2554). *พจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลธรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 20. กรุงเทพฯ : บริษัท สหธรรมิก จำกัด.
- พระมหาพวงศกร ฐิตญาโณ (มะลิลา), พระครูนิวาสิตขันธ์, และพระราชาธนเวที. (2564). ประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการวัด ประชา รัฐ สร้างสุข ตามแนวทาง 5ส ของวัดใน อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 4(4), 1-14.
- พระมหาสุรสิทธิ์ ไชยสังกา และคณะ. (2567). การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*, 7(3). 53-82.
- ภาคิน สีสุธรรม. (2560). *การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองนนทบุรี ตามหลักพุทธบูรณาการ*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ร้อยตำรวจเอกหญิง อุษณีย์ ปานนาค. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการตำรวจภูธรภาค 9. *หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*.
- ละอองดาว โทไข้ชร. (2558). *การนำหลักอปริหานิยธรรมไปใช้ในการบริหารโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์*. สารนิพนธ์ศึกษาศตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ลลิตา ปาละกุล และอรนันท์ กลันทปุระ. (2565). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 8(3), 162-175.
- เศรษฐพัส ธเนษฐ์ภักศพง. (2562). *ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของกองบัญชาการตำรวจนครบาล*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส. (2539). *สารานุกรมพระพุทธศาสนา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สมศรี มงคลชัย. (2545). *การบริหารที่ดี*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ วังอักษร.
- อนุวัฒน์ ศรีชะเกษ. (2563). *การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 เพื่อการทำงาน กรณีศึกษาอำเภอหนองนาคำ จังหวัดขอนแก่น*. ขอนแก่น. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน.
- อุษณีย์ ปานนาค. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการตำรวจภูธรภาค 9. *หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ผ่านพูล

การศึกษา -ศน.บ. (ปรัชญา)
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
-ศน.ม (รัฐศาสตร์การปกครอง)
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- รปศ.ด. (สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์)
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ตำแหน่ง -อาจารย์ประจำสาขาวิชาการปกครอง

2) พระครูวุฒิธรรมสาร. ผศ.ดร.

การศึกษา -ศน.บ. (ปรัชญา)
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- ศน.ม. (พุทธศาสนาและปรัชญา)
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
-ศน.ด. (พุทธศาสนศึกษา)
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ตำแหน่ง -อาจารย์ประจำสาขาพุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

3) ดร.อัครเดช นิลโยธิน

การศึกษา -คอบ. (ศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม)
มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
-ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
-ศษ.ด. (การบริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ตำแหน่ง -อาจารย์ประจำสาขาวิจัยพุทธศาสตร์และปรัชญา

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๑๔๔๕
 ที่ อว ๗๑๔/ว๑๑๗๗ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗
 เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ใช้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ผศ.ดร.อาทิตย์ ผ่านพูล

ด้วย นายเฉลียว โมริย์ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๕๒๐๔๕๐๖๓๒๐๐๒ นักศึกษาหลักสูตร
 รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์ รุ่นที่ ๔/๒๕๖๕ กำลังทำสารนิพนธ์
 เรื่อง “ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลัก
 อปทธานิยธรรม ๗” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือ
 การวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอ
 ขออนุญาตเป็นผู้ใช้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่ง
 ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

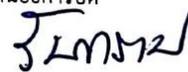
จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

 (พระครูสุจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

๙๙ ๓๑๑/๖๗.

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๑๔๙๕

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๑๑๗๗ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้อยู่ร่วมตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน พระครูวุฒิธรรมสาร, ผศ.ดร.

ด้วย นายเฉลียว โมริย์ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๕๒๐๔๕๐๖๓๒๐๐๒ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์ รุ่นที่ ๔/๒๕๖๕ กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอุปทานิยธรรม ๗” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(พระครูสุจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ในนามของ คณะคณาจารย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
นางสาวอุบลทิพย์
๒๕/๕.๑.๖๗

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๑๔๔๕
 ที่ อว ๗๙๑๔/ว๐๑๗๗ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗
 เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ผศ.ดร.อัครเดช นิละโยธิน

ด้วย นายเฉลียว โมริย์ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๕๒๐๔๕๐๖๓๒๐๐๒ นักศึกษาหลักสูตร
 รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์ รุ่นที่ ๔/๒๕๖๕ กำลังทำสารนิพนธ์
 เรื่อง “ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลัก
 อปทานิยธรรม ๗” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือ
 การวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอ
 ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่ง
 ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระครูสุจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

รับทราบ

รับส่งแผนการแก้ไข มุมที่แนบมา
 รับสมทบคณบดี รส ๒๗

อัครเดช นิละโยธิน

๙ พค. ๒๕๖๗

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว ๗๙๑๔/๐๙๒๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๔/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๓๔๖

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เจริญพร นายอำเภอหนองนาคำ ตำบลบ้านโคก อำเภอหนองนาคำ จังหวัดขอนแก่น

เนื่องด้วย นายเฉลียว โมริย์ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๕๒๐๔๕๐๖๓๒๐๐๒ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์ รุ่นที่ ๔/๒๕๖๕ กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลักอภิธานียธรรม ๗” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี พระมหาวิรุฬ วิโรจโน, ผศ.ดร. เป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ดังนั้น เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ และเป็นไปตามกระบวนการของการทำสารนิพนธ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ประกอบเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการทำสารนิพนธ์และขออนุญาตใช้หน่วยงานของท่านเป็นพื้นที่ในการทำสารนิพนธ์เป็นลำดับต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์ ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระสุวิชัยธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ไม่รับ
(นางจันทร์ดา ชัยสิงห์)
คณบดีสาขาอำนาจพัฒนา
23 ส.ค. 67

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : ๐๔๓-๒๔๑๔๔๕

ที่ อว ๙๙๓๔/๑๐๓๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 ๙/๙๙ หมู่ที่ ๑๗ ตำบลในเค็ด อำเภอเมือง
 จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๓
 โทร ๐๔๓-๒๔๐-๘๘๘, ๐๔๓-๒๔๐-๘๘๙

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายเฉลียว โมริย์ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๕๒๐๔๕๐๖๓๒๐๐๒ นักศึกษาหลักสูตร
 รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์ รุ่นที่ ๔/๒๕๖๕ กำลังทำสารนิพนธ์
 เรื่อง "ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลัก
 อปรีทานิยธรรม ๗" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี พระมหาวิรุ
 วิโรจน์, ผศ.ดร. เป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ดังนั้น เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์และ
 เป็นไปตามกระบวนการของการทำสารนิพนธ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ประกอบเป็นข้อมูลในการทำสารนิพนธ์และขออนุญาตใช้หน่วยงานของ
 ท่านเป็นพื้นที่ในการทำสารนิพนธ์เป็นลำดับต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์ ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระสุวิชิตรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 ติดต่อประสานงาน : ๐๔๓-๒๔๐๘๘๕

(นายทศกัญจน์ ประทุมคำ)
 ปลัดอำเภอ

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ตาม
หลักการบริหารนิยธรรม 7

คำชี้แจง

แบบสอบถาม เรื่อง ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง
จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัด
ขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง
จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 จำแนก เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้
3. เพื่อเสนอแนะประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอกุเวียง จังหวัด
ขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงขอ
ความร่วมมือจากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะเก็บ
แบบสอบถามไว้เป็นความลับ ไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้นท่านสามารถตอบข้อ
คำถามได้อย่างอิสระ และสอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด

พันตำรวจโท เฉลียว โมริย์

นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () ให้ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. อายุ

() 1. 60 - 70 ปี

() 2. 71 - 80 ปี

() 3. 81 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

() ประกอบอาชีพ

() ไม่ได้ประกอบอาชีพ

4. ระดับการศึกษา

() 1. ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ประถมศึกษา ถึง มัธยมศึกษาตอนปลาย)

() 2. อุดมศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี โท และเอก)

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

() 1. ไม่เกิน 10,000 บาท

() 2. 10,000 – 20,000 บาท

() 3. 20,001 – 30,000 บาท

() 4. 30,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอเวียง
จังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7

คำชี้แจง : ให้ท่านพิจารณาเลือกคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวและทำเครื่องหมาย ✓
ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับการมีส่วนร่วมของท่านมากที่สุด โดยยึดหลักเกณฑ์ ต่อไปนี้

5 คือ มีประสิทธิภาพในระดับมากที่สุด

4 คือ มีประสิทธิภาพในระดับมาก

3 คือ มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง

2 คือ มีประสิทธิภาพในระดับน้อย

1 คือ มีประสิทธิภาพในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอ เวียงจังหวัดขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7	ระดับการมีส่วนร่วม				
		5	4	3	2	1
ด้านคุณภาพงาน ด้านหมั่นประชุมกันเองนิยธรรม 7						
1	เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการประชุมกับประชาชนในอำเภออยู่เป็นประจำ					
2	เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปรึกษาหารือ กับประชาชนในอำเภออยู่เป็นประจำ เมื่อมีเหตุจำเป็น					
3	เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดต่อสื่อสารกับประชาชนในเขตอำเภออยู่เป็นประจำเพื่อรับฟังข่าวสาร/เหตุการณ์สำคัญ					
4	เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการประสานขอความร่วมมือกับผู้นำชุมชนภายในอำเภอ ในเวลาที่มีกิจจำเป็นที่เหมาะสม					
5	เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับประชาชนในอำเภออยู่เป็นประจำ					
6.	เจ้าหน้าที่ตำรวจมีส่วนร่วมในการจัดประชุม/โครงการ/กิจกรรมกับประชาชนโดยพร้อมเพรียงกัน					

ข้อ	ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียงจังหวัดขอนแก่น ตามหลักอำนวยการนิยธรรม 7	ระดับการมีส่วนร่วม				
		5	4	3	2	1
7.	เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการให้ประชาชนตรวจสอบการทำงานของตำรวจ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน					
ด้านปริมาณงาน ตามหลักอำนวยการนิยธรรม 7						
1.	เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการทำงานอย่างเคร่งครัด ไม่เพิกเฉยต่อหน้าที่					
2.	ท่านคิดว่าปริมาณงานที่ตำรวจรับผิดชอบมีความเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ มีการประชุมพบปะปรึกษาหารือกันในการะงานต่าง ๆ ของตำรวจ					
3.	เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคน ได้ลงตรวจพื้นที่ตามจุดต่าง ๆ เป็นประจำทุกวัน					
4.	เจ้าหน้าที่ตำรวจรับผิดชอบหน้าที่ตามภาระงานและถือปฏิบัติ ตามกฎระเบียบที่ไม่ขัดกับกฎหมาย					
5.	เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการตั้งกฎระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องชอบธรรม ตามหลักการเดิมขององค์กร					
6.	เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอาวุโส เพื่อให้บรรลุไปตามนโยบายของประชาชน					
7.	เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติตามคำแนะนำวิธีการและแนวทางการปฏิบัติอันเป็นประโยชน์ต่อประชาชน					
ด้านระยะเวลาดำเนินการ ตามหลักอำนวยการนิยธรรม 7						

ข้อ	ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียงจังหวัดขอนแก่น ตามหลักอธิปไตยธรรม 7	ระดับการมีส่วนร่วม				
		5	4	3	2	1
1.	เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการกำหนดระยะเวลาในการประชุมเพื่อให้ประชาชนได้เสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการบริหารงานตำรวจ					
2.	เจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจในภาระงานด้านต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ					
3.	เจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ทำตามอำเภอใจโดยผิดหลักการเดิมที่หมุ่คณะได้วางไว้					
4.	เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีบทบาทหน้าที่ในการทำงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยคำนึงถึงความถูกต้องชอบธรรม					
5.	เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายตามกำหนดเวลาทุกครั้ง					
6.	เจ้าหน้าที่ตำรวจนำหลักธรรมของศาสนาไปใช้ในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความน่าเคารพนับถือ					
7.	เจ้าหน้าที่ตำรวจจัดให้มีการดูแลพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตามความเหมาะสม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียงจังหวัด
ขอนแก่น ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามและการ
คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่องานวิจัย (IOC)

เรื่อง ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ตามหลัก
อธิปไตยธรรม 7

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน เขตอำเภอภูเวียงจังหวัดขอนแก่น ตามหลักอปริ หานิยธรรม 7	ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ด้านคุณภาพงาน ด้านหมั่นประชุมกันเองนิตยตามหลักอปริหานิยธรรม 7					
1. ท่านมีการประชุมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภออยู่ เป็นประจำ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ท่านมีปรึกษาหารือ กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภอ อยู่เป็นประจำ เมื่อมีเหตุจำเป็น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ท่านมีการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขต อำเภออยู่เป็นประจำเพื่อรับฟังข่าวสาร/เหตุการณ์ สำคัญ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ท่านมีการประสานขอความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ ตำรวจในอำเภอ ในเวลาที่มีกิจจำเป็นที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. ท่านได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ ประสบการณ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภออยู่เป็น ประจำ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดประชุม/โครงการ/ กิจกรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภอโดยพร้อม เพียงกัน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ท่านได้มีตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ ตำรวจในอำเภอ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการ ทำงาน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน เขตอำเภอภูเวียงจังหวัดขอนแก่น ตามหลักกอปรี ทานิยธรรม 7	ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ด้านปริมาณงาน ตามหลักกอปรีทานิยธรรม 7					
8. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการทำงานอย่าง เคร่งครัด ไม่เพิกเฉยต่อหน้าที่	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. ท่านคิดว่าปริมาณงานที่ตำรวจรับผิดชอบมีความ เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ มีการประชุมพบปะ ปรึกษาหารือกันในภาระงานต่าง ๆ ของตำรวจ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคน ได้ลงตรวจ พื้นที่ตามจุดต่าง ๆ เป็นประจำทุกวัน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
11. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจรับผิดชอบหน้าที่ตาม ภาระงานและถือปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ไม่ขัดกับ กฎหมาย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
12. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการตั้งกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง ชอบธรรม ตามหลักการเดิมขององค์กร	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
13. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติตาม คำแนะนำของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอาวุโส เพื่อให้ บรรลุไปตามนโยบายของประชาชน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
14. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติตาม คำแนะนำวิธีการและแนวทางการปฏิบัติอันเป็น ประโยชน์ต่อประชาชน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน เขตอำเภอภูเวียงจังหวัดขอนแก่น ตามหลักอปรี หານियธรรม 7	ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ด้านระยะเวลาดำเนินการ ตามหลักอปรีหານियธรรม 7					
15. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการกำหนด ระยะเวลาในการประชุม เพื่อให้ประชาชนได้เสนอ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการบริหารงานตำรวจ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
16. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดโอกาสให้ ประชาชนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจในภาระงานด้านต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
17. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ร่วมเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการทำงานของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ทำตามอำเภอใจ โดยผิดหลักการ เดิมที่หมุ่คณะได้วางไว้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
18. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการเปิดโอกาสให้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีบทบาทหน้าที่ในการ ทำงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยคำนึงถึงความถูกต้อง ชอบธรรม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
19. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปฏิบัติงาน ได้ตามเป้าหมายตามกำหนดเวลาทุกครั้ง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
20. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจนำหลักธรรมของ ศาสนาไปใช้ในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ ประชาชน เพื่อให้เกิดความน่าเคารพนับถือ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
21. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจัดให้มีการดูแล พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตามความ เหมาะสม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

$$\frac{\text{ค่า IOC} = 1.00}{\text{สรุปว่า ใช้ได้}}$$

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น
ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.941	21

Item Statistics

Var	Mean	Std. Deviation	N
Aa1	3.7000	1.14921	30
Aa2	3.9333	.86834	30
Aa3	3.7667	.89763	30
Aa4	3.8000	.88668	30
Aa5	3.7000	1.02217	30
Aa6	3.7000	1.20773	30
Aa7	3.5000	1.13715	30
Ab1	4.2333	.77385	30

Var	Mean	Std. Deviation	N
Ab2	3.7000	.87691	30
Ab3	3.6333	1.06620	30
Ab4	3.9000	.80301	30
Ab5	3.6000	1.22051	30
Ab6	3.9000	.88474	30
Ab7	3.7667	.89763	30
Ac1	3.8333	.98553	30
Ac2	3.7667	.77385	30
Ac3	3.8333	.79148	30
Ac4	4.0000	.83045	30
Ac5	3.9667	.88992	30
Ac6	3.9667	.92786	30
Ac7	3.8333	.94989	30

Item-Total Statistics

Var	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Aa1	76.3333	163.195	.698	.938
Aa2	76.1000	167.128	.762	.937
Aa3	76.2667	170.133	.600	.939
Aa4	76.2333	168.530	.681	.938
Aa5	76.3333	165.678	.695	.938
Aa6	76.3333	163.126	.662	.939
Aa7	76.5333	163.568	.692	.938
Ab1	75.8000	171.407	.641	.939
Ab2	76.3333	169.747	.634	.939
Ab3	76.4000	166.386	.635	.939
Ab4	76.1333	170.740	.649	.939

Var	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Ab5	76.4333	162.599	.672	.938
Ab6	76.1333	171.637	.543	.940
Ab7	76.2667	170.064	.603	.939
Ac1	76.2000	166.717	.680	.938
Ac2	76.2667	168.547	.789	.937
Ac3	76.2000	170.441	.674	.938
Ac4	76.0333	170.585	.633	.939
Ac5	76.0667	171.651	.538	.940
Ac6	76.0667	170.271	.573	.940
Ac7	76.2000	171.959	.487	.941

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
80.0333	184.999	13.60143	21

หมายเหตุ :

1. Aa 1- Aa7 คือ ด้านคุณภาพงาน ด้านหมั่นประชุมกันเองนิตยตามหลักอปรหานิยธรรม 7
2. Ab 1- Ab7 คือ ด้านปริมาณงาน ตามหลักอปรหานิยธรรม 7
3. Ac 1- Ac 7 คือ ด้านระยะเวลาดำเนินการ ตามหลักอปรหานิยธรรม 7

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ฉายา/นามสกุล : พันตำรวจโท เฉลียว โมรีย์
วัน เดือน ปีเกิด : 15 พฤษภาคม 2516
ที่อยู่ปัจจุบัน : 555/49 หมู่7 ตำบลแดงใหญ่ อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น

การศึกษา

พ.ศ. 2535 : มัธยมศึกษาปีที่ 6 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. 2545 : นิติศาสตร์บัณฑิต (น.บ.) สาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช